

संशय होता, पुरावे नाहीत

मालेगाव इथे सप्टेंबर २००८ मध्ये झालेल्या बॉंबस्फोट प्रकरणातील सातही आरोपींची निर्दोष मुक्तता ही काहीशी अपेक्षितच होती. गेल्या सोळा वर्षांमध्ये या प्रकरणाने बरीच वळणे घेतली. आठ वर्षांपूर्वी तपास करणाऱ्या राष्ट्रीय यंत्रणेने म्हणजे एनआयएनेच या प्रकरणाच्या आरंभीच्या तपासात बराच गोधळ झाला असा जाहीर ठपका ठेवला. तसेच या प्रकरणातील सरकारी वकिलांनाच कडक धोरण ठेवणे बंद करण्याची स्पष्ट सूचना एनआयएकडून करण्यात आली. मधल्या काळात, केंद्रात नरेंद्र मोदी व राज्यात देवेंद्र फडणवीस यांची सरकारे सत्तेत आलेली असल्याने हिंदू मंडळी दहशतवादात अडकलेली आहेत हे सिद्ध होणे अशक्य होईल हेही दिसत होतेच. गुरुवारी तेच झाले. विशेष न्यायालयाने ठोस पुराव्यांअभावी सर्व आरोपींची सुटका केली. या प्रकरणातील आरोपींबाबत जोरदार संशय असला तरी तो पुरावा ठरू शकत नाही असे म्हणून न्यायालयाने आपले कर्तव्य चोख पार पाडले आहे. अवघ्या दहा दिवसांपूर्वी मुंबईतील लोकलमध्ये झालेल्या साखळी बॉंबस्फोट प्रकरणामध्ये अटक केलेल्या मुस्लिम धर्मीय आरोपींचीही अशीच मुक्तता करण्यात आली होती. तेथे तर या सर्व आरोपींना विनाकारण गोवले गेले असावे असे दिसत होते. त्यापाठोपाठ हा दुसरा खटला सरकार हरले आहे. यात हिंदू आरोपींविरुद्ध ठोस पुरावे देण्यात सरकारी पक्ष अयशस्वी ठरला. मालेगावच्या खटल्याकडे पूर्ण देशाचे लक्ष होते. २००४ मध्ये केंद्रातील वाजपेयींचे सरकार हरल्यानंतर देशात हिंदुराष्ट्र स्थापन करण्याची इच्छा बाळगणाऱ्यांनी गुप्त कारवाया सुरू केल्या. यासाठी अनेक संघटना स्थापन झाल्या त्यातले काही जण बॉंब बनवताना पकडले गेले. काहींवर समझोता एक्सप्रेसमध्ये बॉंबस्फोट घडवल्याचे आरोप झाले. नंतर नरेंद्र दाभोलकर, कलबुर्गी इत्यादींच्या हत्येतही सनातनी संघटनांना आरोपी करण्यात आले. पण या सर्वांमध्ये मालेगाव बॉंब स्फोटानेचे प्रकरण सर्वात मोठे होते. एक तर त्यात सहा जण ठार व शंबर जण जखमी झाले. शिवाय, मालेगावसारख्या शहरात ऐन रमझानच्या महिन्यात मशिदीच्या बाहेर हा स्फोट झाल्याने त्याचे गांभीर्य प्रचंड वाढले.

खटला दिला राहिला

या स्फोटानंतर आरंभी महाराष्ट्र पोलिसांनी काही मुस्लिम संशयितांना ताब्यात घेतले होते. पण नंतर पोलिसांच्या मते हिंदू संघटनांनी हा प्रकार केला असा पुरावा पुढे आला. त्यानुसार साध्वी म्हणवणारी ठाकूर प्रज्ञासिंग व इतरांना अटक झाली. एकातून दुसरे धागे उलगडत गेले. लष्करी अधिकारी लेफ्टनंट कर्नल प्रसाद पुरोहित यांनी काश्मिरातून आरझीदखन पैदा केले अशी शंका तयार झाली. पुरोहितने अग्निभव भारत नावाची संघटना स्थापन केली होती. हिला आर्यावर्त नावाचे स्वतःचे हिंदुराष्ट्र स्थापन करायचे होते असेही तपासात पुढे आले. लष्करातील माजी मेजर रमेश उपाध्याय वगैरेंची नावे जोडली गेली. या लोकांच्या भोगाळ, फरिदाबाद अशा ठिकाणी बैठका झाल्या होत्या व हा अखिल भारतीय कट होता असे पोलिसांचे म्हणणे होते. महाराष्ट्र दहशतवादविरोधी पथक अर्थात एटीएसने दिवंगत हेमंत करकरे यांच्या नेतृत्वाखाली तपास सुरू केला व प्रज्ञाला त्यांनी अटक केली होती. मात्र अवघ्या दोनच महिन्यात मुंबई हल्ल्यामध्ये ते मारले गेले. तिथून वेगवेगळ्या अधिकाऱ्यांकडे हा तपास फिरत राहिला. हा तपास केला जाताना अनेक ढिल्या जागा ठेवल्या गेल्या असे निकालपत्रावरून दिसते. आरोपींचे फोन रेकॉर्ड करताना वा आवाजाचे नमुने गोळा करताना योग्य त्या परवानग्या न घेणे, लॅपटॉप त्वरीत सील न करणे इतक्या प्राथमिक चुका अधिकाऱ्यांनी केलेल्या दिसतात. सुधाकर चव्हेरीचा या आरोपीच्या लॅपटॉपमध्ये या सर्व आरोपींच्या बैठकीचे व्हिडीओ मिळाले. तो ठोस पुरावा होऊ शकला अस्ता. पण हा लॅपटॉप अधिकाऱ्यांनी जप्त केल्यानंतर चोवीस तासांनंतर सील केला. त्यामुळे त्या तांत्रिक बचावाच्या आधारे हा महत्त्वाचा पुरावा निष्प्रभ ठरला. ज्या मोटारसायकलवर स्फोट झाला ती अत्यंत निर्णायक पुरावा होती. पण ती साध्वी प्रज्ञाच्या मालकीची होती हेही पोलिसांना सिध्द करता आले नाही. कारण त्यांनी गाडीच्या चासीवरचा नंबर मिळवण्यासाठी पुरेसे प्रयत्न केले नाहीत. इतकेच काय स्फोट मोटारसायकलच्या आत ठेवलेल्या बॉंबमुळेच कोणता हेही सिध्द होऊ शकले नाही. त्यामुळे मोटारसायकलवर झालेली दुसऱ्याच माणसाने पार्सल ठेवले असू शकेल असा बचाव मान्य झाला.

रहस्यमय घडामोडी

अर्थात पोलिसांची ही सर्व नाकामी दिसून येण्यात मूळ तपासातील हयगय किती व मोदींच्या राजवटीतील एनआयएने तपास हाती घेतल्यामुळे पुरावे कच्चे ठेवल्याचे झालेले प्रकार किती हे सांगणे कठीण आहे. त्यातही महाराष्ट्र एटीएसने हे प्रकरण नीट हाताळले नाही असे एनआयएचे म्हणणे होते. त्यामुळे त्यांनी जबाबदारी त्यांच्यावर टाकून आपले हात सोडवून घेतले आहेतच. आरंभी यामध्ये आरोपींवर मकोका लावण्यात आला. त्याबाबत बरीच कोर्टबाजी झाली. पण मोदींचे सरकार आल्यानंतर मकोका हटवण्याचा निर्णय झाला. मकोकाच्या तरतुदींनुसार आरोपींनी पोलिसांसमोर दिलेले जबाब हे खटल्यात कबुली म्हणून ग्राह्य मानले जातात. पण मकोका हटवल्यामुळे पुन्हा मॅजिस्ट्रेट्समोर जबाब घेतले गेले. त्यावेळी अर्थातच ते आरोपींनी फिरवले. पोलिसांच्या छळामुळे आपण माहिती दिली होती असे ते म्हणू लागले. अत्यंत महत्त्वाच्या साक्षीदारांबाबतही हेच झाले. एकूण ३२३ पैकी ३९ महत्त्वाचे साक्षीदार खटल्यादरम्यान उलटले. त्यांच्याविरुद्ध शपथेवर खोटे बोलल्याचा वा पर्ज्युरीचा गुन्हा दाखल करावा ही काही वकिलांची मागणी एनआयएने मान्य केली नाही. त्यातच २०१६ मध्ये साक्षीपुराव्यांसंदर्भातील अत्यंत महत्त्वाची अशी कागदपत्रे रहस्यमय रीत्या चोरीला गेली. याचा तपास झाला नाही. ही कागदपत्रे ज्यांच्या ताब्यात होती त्यांना काहीही शिक्षा झाली नाही. त्यामुळे हा खटल्याचा निकाल आपल्या विरुध्दच लागावा यासाठी सरकार पक्षाकडूनच भरपूर प्रयत्न चालू होते असे एकूण चित्र होते. त्याला काल यश आले असे म्हणावे लागेल. या खटल्याच्या दरम्यान केंद्रातील चिदंबरम व सुशीलकुमार शिंदे या काँग्रेसच्या नेत्यांनी भगवा दहशतवाद असा शब्दप्रयोग केला. हिंदू संघटनांचा दहशतवाद असे त्यांना म्हणायचे होते. तोवर भाजपचे लोक सर्वांपणे, मुस्लिम दहशतवाद, हि्रवे साप वगैरे शब्दप्रयोग खुलेपणाने करत आले होते. हे उल्लेख सरसकट सर्व मुस्लिमांना गुन्हेगार व अतिरेकी ठरवणारा होते. पण याच रीतीने जेव्हा हिंदूंचा उल्लेख कोँग्रेसने केला तेव्हा मात्र भाजपने त्याला आक्षेप घेतला. मालेगाव किंवा समझोता एक्सप्रेस हे काँग्रेसच्या मते कथित भगव्या दहशतवादाचे पुरावे होते. पण काँग्रेसी सरकारांचा नाकतंपणा असा आहे की ते याबाबतचे खटले भक्षमपणे लढवू उभे करू शकले नाहीत. सत्तेत असेपर्यंतच त्यांनी या खटल्यांमध्ये निर्णायक विजय मिळवला असता तर भाजप आज कदाचित सत्तेत नसती व असती तर वर तोंड करून बोलू शकली नसती.

विचार

शेतकरी कामगार पक्षाने अनेक नेते घडविले आणि त्या नेत्यांनी इतिहास घडविला. चरीचा संप असो किंवा कामगारांवरील अन्याय...शेकापने केवळ समाज परिवर्तनासाठी राजकारण केले. राजकारणात अर्थकारणाचा विचार न करता केवळ समाजकारणाला महत्व दिले. ज्याचा उल्लेख आजही जुने नेते आवर्जून करतात. शेकापच्या नेत्यांची पक्षाप्राती असलेल्या निष्ठेचा उल्लेख विरोधी पक्षनेतेही करतात. शेकापच्या एकनिष्ठ नेत्यांचे म्हणजेच अर्थात स्व. प्रा. एन.डी.पाटील, स्व.गणपतराव देशमुख, आ. जयंत पाटील, माजी राज्यमंत्री स्व. मिनार्क्षी पाटील यांच्या कार्याला, त्यांच्या एकनिष्ठेला आजही संपूर्ण महाराष्ट्र सलाम करतो. हीच शेकापची खरी ताकद आणि ओळख आहे. राज्यासह देशाच्या हिताच्या निर्णयात शेकाप शिवाय पर्याय नाही, असे चित्र आजही दिसून येत आहे. डाव्या विचारसरणीचा लाल बावटा आज ७८ वर्षांचा झाला आहे. या संघर्षमय योद्ध्याला लाल सलाम.

शेकाप म्हटले की, स्व.

गणपतराव देशमुख, स्व.

एन.डी.पाटील तसेच भाई जयंत पाटील यांच्या घराची आठवण होते. सध्याचे राजकारण बघितले तर आठ-दहा वर्षात चार पक्ष फिरून आलेला नेता दिसतो. मात्र प्रा. एन.डी.पाटील, स्व. गणपतराव देशमुख, आ. जयंत पाटील यांच्यासारखी सर्व जुनी नेतेमंडळी आयुष्यभर शेकापत राहिली. त्यांनी पक्ष बदलण्याचा विचारही कधी केला नाही. आजचा आमदार असेल तरी सकाळी उठून विचारांवर, लागतं की, आज कोणत्या पक्षात आहे? अशी परिस्थिती महाराष्ट्राच्या राजकारणात असताना शेकापच्या सर्व निष्ठावंत सैनिकांना, नेत्यांना सलाम सत्ता नसतानाही पक्ष, मतदार आणि त्यांच्या तत्त्वांप्राती असलेल्या अखंड निष्ठेचे मनापासून कौतुक करावेसे वाटते.

बहुजन हिताय, बहुजन सुखाय, हे ब्रीद वाक्य कायम ठेवून अन्यायाविरोधात लढणारा पक्ष म्हणून शेतकरी कामगार पक्षाने आपली स्वतःची ओळख निर्माण केली आहे. सर्वसामान्यांच्या न्याय हक्कासाठी लढाई रस्त्यावरची असो अथवा विधी मंडळातील असो, शेकाप नेहमीच जनतेचा आवाज बनला आहे. लढवय्या पक्ष म्हणून शेतकरी कामगार पक्षाकडे पाहिले जाते.

सरकारच्या स्वार्थी धोरणामुळे गरीब शेतकऱ्यांच्या जमिनी मातीमोल किमतीने

लाल बावट्याला सलाम

विचारसरणी आहे. शिवाय या सर्वांची ध्येयवाद, कष्टकऱ्यांबद्दल असलेली निष्ठा आणि तळमळ बावनकशी होती. अशा नेत्यांनी पाया घातलेला असल्यानेच हा पक्ष आणि त्याचे कार्यकर्ते आजही सर्व वादळांना तोंड देत ठामपणे उभे आहेत. तत्कालिन सरकार ग्रामीण कष्टकऱ्यांची दुःख समजून घेण्यात अपुरे पडत होते. भारतीय राजकारणातील ही मोठी उणीव भरून काढण्याचे मूलभूत महत्त्वाचे काम शेतकरी कामगार पक्षाने केले. शेतकरी, शेतमजूर आणि ग्रामीण कष्टकरी हा कोणत्याही व्यापक लढ्यांमधला प्रमुख सेनापती असायला हवा, हे तत्त्व शेकापनेच भारतीय राजकारणात सर्वप्रथम मांडले व आपल्या कामगिरीतून ते प्रस्थापितही केले. रायगड जिल्ह्यातील ना.ना. पाटील यांच्या नेतृत्वाखाली चरीतील शेतकऱ्यांच्या संपाने या भावी पक्षाच्या लढाऊपणाची पायाभरणी झाली. नंतर महाराष्ट्रभरातून अनेक दिगाज नेत्यांनी ही जनतेची चळवळ पुढे नेली. काळानुरूप तिच्यात बदल झाले. पण, कष्टकऱ्यांप्राती असलेली तिची बांधिलकी यत्किंचितही कमी झाली नाही. राज्य विधिमंडळामध्ये सर्वाधिक विरोधी पक्षनेते याच पक्षाने दिले, ही बाब या संदर्भात बोलकी आहे. म्हणूनच, आजवर होऊन गेलेल्या मुख्यमंत्र्यांहूनही अधिक स्मरण विरोधी पक्षनेतेपदी राहिलेल्या शेकापच्या नेत्यांचे केले जाते. सामान्य माणसाचे प्रवक्ते ही भूमिका आरवही या पक्षाने सोडलेली नाही. विकासाचा लाभ सर्व स्तरातील लोकांपर्यंत पोहोचवणे आणि दुसरीकडे विकासाच्या नावाखाली लादला जाणारा विनाश रोखणे, अशा दोन्ही आघाड्यांवर शेतकरी कामगार पक्षाने जी कामगिरी बजावली आहे, ती केवळ अद्वितीय अशा प्रकारची आहे. एकीकडे नवी मुंबईतील शेतकऱ्यांना साडेबारा टक्क्यांचा मिळवून दिलेला लाभ आणि दुसरीकडे रिलायन्ससारख्या सर्वभक्षक

चर्चा आजची

अंमली पदार्थाची विक्री, वाहतूक यापुर्वी मोठ्या शहरांमध्ये प्रचंड होत असतं. परंतु वाढते नागरीकीकरण, पर्यटनामुळे अंमली पदार्थाची विक्री, वाहतूक आता ग्रामीण भागातही सुरू झाली आहे. वेगवेगळ्या बंद कपऱ्या-कारखान्यांचा वापर यासाठी केला जात आहे. गावांमध्ये ठिकठिकाणी या अंमली पदार्थाची विक्री होत आहे. अंमली पदार्थाची विक्री, वाहतूकीमुळे जिल्हयातील तरुणांवर मोठे संकट येण्याची भिती निर्माण झाला आहे. अंमलुदी पदार्थाचा तरुणाईला धोका संभवित असल्याचे चित्र आहे. त्यामुळे तरुणांनी याबाबत काळजी घेणे आवश्यक आहे.

रायगड जिल्ह्यामध्ये औद्योगिकीकरण व पर्यटन झपाट्याने वाढत आहे. वेगवेगळे लहान मोठे प्रकल्प उभे राहत आहेत. वेगवेगळ्या भागातून, राज्यातून कामगार कामानिमित्त जिल्ह्यामध्ये येऊ लागले आहेत.त्यामुळे नागरिकीकीकरण वेगात वाढत आहेत. जिल्ह्यात पर्यटन व्यवसायाला देखील गती येऊ लागली आहे. मात्र पर्यटकांच्या सोयीनुसार अनेक ठिकाणी सोयी सुविधा उपलब्ध केल्या जातात. वेगवेगळ्या भागातून आलेल्या काही तरुण पर्यटकांना गांजा, चरसचा वापर केल्याशिवाय पर्याय नसतो. हे पदार्थ ज्या ठिकाणी मिळतात, ती पारसता राहण्यावर ही मंडळी भर देतात. वेगवेगळ्या सुट्टीच्या दिवशी समुद्रकिनारी लहान मोठ्या खोल्या तयार करून त्यांना चरस, गांजा उपलब्धदेखील केला जातो. जिल्ह्यात काही ऐतिहासिक पर्यटन स्थळी महाविद्यालयीन तऱ्हा एकत्र येतात. त्याठिकाणी गांजा व चरसचा आनंद घेण्यावर भर देतात. हा प्रकार खऱ्या अर्थाने निंदनीय आहे. रायगड जिल्ह्यामध्ये चरस, गांजा सारखे अंमली पदार्थ विक्री, वाहतूक केली जात आहे. दोनशे ते तीनशे रुपये पाकीट गांजा देऊन तरुणांना त्याची सवय लावली जात आहे. रायगड जिल्ह्यामध्ये अलिबागमध्ये गुटखा, विमल

अंमली पदार्थाचा तरुणाईला धोका

पान मसाल्याचा साठा सापडला. चार लाख १७ हजार रुपये किंमतीचा ऐवज पोलीसांनी जप्त केला. मुरुडमध्ये झालेल्या अंमली पदार्थ कारवाईत मुरुडमधील समुद्रकिनारी आयस्क्रीम व घोडेवाल्यामार्फत चरस, गांजाची विक्री होत असल्याचा प्रकार रायगड पोलिसांनी उघड केला. संबंधितांविरोधात कारवाई करण्यात आली होती. खालापूरमध्ये १६ किलो वजनाचा गांजा जप्त करण्यात आला होता. चार लाख रुपये किंमतीचा ऐवज ताब्यात घेतला होता. महाडमधील एमआयडीसी भागातील

प्रमोद जाधव

रोहन केमिकल्स प्रा. लि. कंपनीमध्ये बेकायदेशीररित्या केटामाईन अंमली पदार्थ तयार केला जात होता. रायगड पोलिसांनी छाप्रा टाकून ८८ कोटी ९२ लाख रुपयांचा साठा जप्त केला.

जिल्ह्यातील विविध भागात अंमली पदार्थाची तस्करी करणाऱ्यांविरोधात रायगड पोलिसांमार्फत कारवाई सुरू केली आहे. या कारवाईतून करोडो रुपयांचा अंमली पदार्थ जप्त केला जात आहे. या कारवाईने अंमली पदार्थाची विक्री, वाहतूक करणाऱ्यांना दणका मिळाला आहे.

अंमलीपदार्थाचीतस्करीकरणाऱ्याविरोधात कारवाई करण्यापासून तरुणाई अंमली

शेतकरी कामगार पक्ष

शेतकरी कामगार पक्षाचा आज आहे

७८ वा वर्धापन दिन

कै. नाराण नागू पाटील

या ज्येष्ठ नेत्यांनी केला होता तो स्थापन

मा.श्री. जयंत पाटील साहेबांनी ठेवला

आहे तो महाराष्ट्रात मजबूत अजून

शे.का. पक्षाचा एक-एक कार्यकर्ता

अजून अन्यायाच्या विरूद्ध

आहे लढणारा

शेतकऱ्यांचे, कामगारांचे,

दिग्दुबळ्यांचे प्रश्न सोडवणारा

तमाम जनतेचे काम करताना

ते हरपून जातात भान

एकेकाळी महाराष्ट्राचा विरोधी पक्ष पद

याच शे.का. पक्षाकडे होता

मा. आमदार कै. दत्ता पाटील साहेबांनी

तो यशस्वीपणे भूषविला होता

कित्येक नेते आहेत शे.का. पक्षात

अजून कर्तृत्ववान, बुद्धीमान

हा पक्ष आहे अन्यायाच्या विरूद्ध मोर्चे,

निदर्शने, रस्तारोका व उपोषण करणारा

सत्ताधाऱ्याच्या विरूद्ध आवाज उठवून

त्यांना सळो की पळो करून सोडणारा

मोठ्या जिद्दीने आज ही तो लढत आहे

हातात लाल बावटा घेऊन

नाही कुणापुढे तो वाकत की,

स्वःस्वार्थासाठी कुणापुढे ही नाही झुकत

कितीतरी स्थानिक स्वराज्य संस्था

अजून आहेत शे.का.

पक्षाच्याच ताब्यात

शेतकरी कामगार पक्ष हा महाराष्ट्र

राज्याची व मराठी माणसाची

वाढवित आहे शान

शे.का.पक्ष हा पुरोगामी विचारांचा

झुंझार लढव्ये आहे पक्ष

त्यागातून, संघर्षातून, बळीदानातून

तयार झालेला हा आहे मोठा पक्ष

आहे या पक्षाला तुम्हा आमहा सर्वांच्या

कामाची व कर्तव्याची जाण

शिक्षण क्षेत्रात ही शे.का. पक्षाने घेतली

आहे मोठी भरारी

लोककल्याणकारी कामासाठी, त्यांची

सदैव असते लढण्याची तयारी

शे.का.प हा महाराष्ट्रातील राजकीय

पक्षातला जसा आहे तो एक सोनेरी पान

– कवी श्री. लवेंद्र मोक्तल, पेण

हैकरसंस्द

खरे मित्रप्रेम त्यागात !

ऑगस्ट महिन्याच्या पहिल्या रविवारी राष्ट्रीय मैत्री दिन देशभरात साजरा केला जातो. भारतात बहुतांश शाळा महाविद्यालये, कार्यालये यांना रविवारी सुट्टी असल्याने हा दिवस आदल्या दिवशी शनिवारी किंवा दुसऱ्या दिवशी सोमवारी साजरा केला जातो. दरवर्षी भारतात उत्साहाने साजरा करण्यात येणाऱ्या ‘फ्रेंडशिप डे’ला तसा कोणताही ऐतिहासिक आधार नाही. फेरुबेम ध्ये सुरू झालेला हा मैत्री दिन आज भारतातील गल्लीपासून दिल्लीपर्यंत पोहोचला आहे. अमेरिकेत १९३५ मध्ये ऑगस्टच्या पहिल्या रविवारी एका व्यक्तीची हत्या करण्यात आली होती. खून झालेल्या व्यक्तीच्या जवळच्या मित्राला ही घटना कळताच त्यानेही निराशेने आत्महत्या केली. मित्रांमधील हे प्रेम पाहून अमेरिकन सरकारने ऑगस्ट महिन्याच्या पहिल्या रविवारी फ्रेंडशिप डे साजरा करण्याचा निर्णय घेतला होता. यानंतर भारतासह इतर देशांमध्ये ऑगस्टच्या पहिल्या रविवारी फ्रेंडशिप डे साजरा केला जाऊ लागला. शालेय आणि महाविद्यालयीन तरुणांमध्ये या दिवसाची विशेष ब्रेझ असते. हल्ली सर्वत्रा्याच हातात स्मार्टफोन आणि त्यात अनलिमिटेड इंटरनेट डाटा आल्याने सोशल मीडियावर या विदेशी दिवसांचे भरलत्ते पेव फुटले आहे. जीवनात एकती मित्र असावा ज्याच्याशी आपले सुख दुःख व्यक्त करता येईल, आपल्या भाव भावना, मनातील विचार त्याच्यासमोर प्रकट करता येतील, कठीण काळात तो आपला आधार बनून आपल्यासोबत उभा राहील. प्रसंगी आपल्याला योग्य सल्ला देईल आणि आपल्याकडून चूक झाल्यास ती परखडपणे आपल्याला सांगेल. आजमी लायला स्मार्ट फोनच्या दुनियेत मैत्रीच्या व्याख्या बदलू लागल्या आहेत. फेसबुकवर आणि इंस्टाग्रामवर हजारांच्या संख्येने मित्र आणि फॉलोअर्स असणे याला मैत्री म्हणावे का? मित्रत्वाचे नाते केवळ मगगटावर रिबिनी बांधून, पेनाने नावे लिहून आणि सोशल मीडियावर शुभेच्छा देऊन व्यक्त करता येत नाही. त्यामगे असावी लागते ती त्यागाची भावना. कुटूतरी परिदेशातून आलेले फॅड चालवून एक दिवस आपले मित्रप्रेम सार्वजनिकरित्या प्रकट करण्याऐवजी या देशाच्या मातीत घडून गेलेल्या अपार मित्रप्रेमाच्या आणि त्यासाठी केलेल्या त्यागाच्या कथा आज शाळा महाविद्यालयांतून विद्यार्थी मनावर बिंबवायला हव्यात. सुदामासाहो आपले सारे वैभव लुटवू पाहणारा श्रीकृष्ण, शिवरायांच्या हिंदवी स्वराज्य स्थापनेच्या लढ्यात प्राणाची बाजी लावून लढलेले सवंगडी मावळे, संभाजी महाराजांची शेवटच्या श्वासपर्यंत साथ न सोडणारे मित्र कवि कल्या अशी एक ना अनेक उदाहरणे या भारतभूमीत घडली आहेत. ज्यांच्या मित्रप्रेमाच्या कथा आजही प्रेरणादायी आहेत. या कथा आणि त्यामागील त्यागाची भावना आपल्या पिढीमध्ये रुजवायला हवी म्हणजे मित्रप्रेम हे एक दिवसापुरते सीमित नसते हे त्यांनाही कळेल.

– जगन धाणेकर, घाटकोपर

म्हणून ना.ना. पाटील यांनी सन १९५९ मध्ये पेण तालुक्यातील ठाकूर, कातकरी आदिवासींची जाहीर सभा भरलेली असताना त्याचे अध्यक्षपद भूषवले व आमदार गो. स. कातकरी यांनी आदिवासींच्या मांडलेल्या ११ मागण्यांना पाठिंबा दिला. तसेच आपल्या भाषणांमध्ये आदिवासींना मार्गदर्शन केले. तसेच जनतेचे प्रश्न आपल्या कृषीविल या सामाहिकातून सातत्याने मांडून सरकारपर्यंत ते प्रश्न पोचविण्याचे कार्य कायम केलेले दिसून येते. १९५७ मध्ये लोकप्रतिनिधी म्हणून अॅड. दत्ता पाटील विधानसभेत पोहचले. एक कुठल्या संसदपटू म्हणून त्यांनी आपल्या कार्याचा ठसा उमटवला. त्यांचे कार्य केवळ रायगडपुरते न राहता महाराष्ट्रभर पोहोचले. आर्थिक विकासाच्या माध्यमातून रायगड जिल्ह्यात सहकाराची पायाभरणी केली. त्यांची वकिली ही पैसा कमवण्याचे साधन न बनता गोरारिबांना न्याय मिळवून देण्यासाठी होती.

कृषीवलच्या वाचकांना आवाहन

अलिबाग येथील श्री कच्छी जैन भवन चॅरिटेबल ट्रस्टच्या वतीने अन्नदानासाठी एक अभिनव योजना आखली आहे.जिल्हा रुग्णालयात दाखल असलेल्या रुग्णांच्या एका नातेवाईकांना जेवणाची सोय करण्यात आली आहे. या योजनेत दररोज किमान ७०/८० लोक जेवत असतात. या जेवणाचा खर्च प्रति दिवस रु. ३००० असून ही देणगी देणाऱ्याचा फोटो कृषीवलमध्ये छापला जाईल. तरी जास्तीत जास्त लोकांनी अन्नदान सेवेचा लाभ घेऊन या सामाजिक उपक्रमात सहभागी व्हावे असे आवाहन कृषीवल करीत आहे.					
संपर्क:- ८०५५३२५६७८ (बीपीन राठवण)	१२२६०५५१५५ (अमित शहानंद)	- मुख्य संपादक, कृषीवल			
आजचे अन्नदाते	डॉ. श्री. संजीव चन्नापा शेटकर, वाढदिवस, अलिबाग	स्व. रोहन गेडाम, स्मरणाथ विद्यानगर अलिबाग	प्रियदर्शिनी मेहल पाटील, ३ रा वाढदिवस अलिबाग		
बेचरभाई मनसी गाला, वाढदिवस, ठाणे					

बोध

समाजातील सर्व साधुसंतांनी कणखरनिष्ठेने आणि भगवंतावरील मनापासून प्रेमाने देवाचा साक्षात्कार करून घेतला आहे. ते देवाचे झाले आहेत आणि देव त्यांचा झालेला आहे. त्यांनाही कोणत्याही सुखाची लालसा नसते. ते जगात नांदतात ते जगाच्या सुखाकरिता. मानवांना सुखाचा मार्ग दाखवावा म्हणून ते तळमळत असतात. आणि प्रचंड कार्य करतात. प्रत्येक साधूला भगवत स्पर्श असतो. भगवंत दर्शन असते. त्यांना भगवंताची जी प्रचिती आली ती जशीच्या तशी ते सांगत असतात. म्हणून त्यांच्या कितीही मतभेद असले तरीही ते सर्वच देवाचे असतात. आणि अनुभवातून बोलतात. म्हणून खरे खोटे बरोबर चूक असे त्यात काही नसते. कोणाही सत्यरुपांच्या पावलावर पाऊल टाकून चालावे आणि स्वतःचे हित करून घ्यावे.

श्री ज्ञानेश्वरभावहदय आबामहाराज परांजपे
साधना आश्रम,
दातार आळी,
पेण.

वाचकांसाठी निवेदन

कृषीवल वृत्तपत्रातून प्रसिद्ध होणाऱ्या विविध जाहिरातींची शहानिशा करूनच वाचकांनी संबंधितांशी व्यवहार करावेत. वर्तमानपत्रातून प्रसिद्ध जाहिरातीतील उत्पादने, सेवा किंवा त्यासंदर्भातील दावे यांची नागेश पब्लिशर्स प्रा. लि. कोणतीही हमी घेत नाही. त्या मजकुराच्या अथवा दाव्याच्या पूर्ततेसंदर्भातील कोणतीही जबाबदारी नागेश पब्लिशर्स प्रा.लि.चे मुद्रक, प्रकाशक, संपादक किंवा मालक यांच्यावर राहणार नाही, याची कृपया वाचकांनी नोंद घ्यावी.

- मुख्य संपादक

जाहीर सूचना

आम्ही खालील अनुसूचीमध्ये विस्तृतपणे विवरणीत गाव विहूर, तालुका मुरुड, जिल्हा रायगड, महाराष्ट्र, येथील मुरुड ग्रामपंचायत यांच्या कार्यक्षेत्रेतील श्री. निनाद जगन्नाथ परदेशी यांच्या नावे असलेल्या सव्हे क्र. ३१२ धारक अंदाजे ११ हेक्टर व ७६ आर क्षेत्रफळाच्या जमिनीच्या हक्कांची चौकशी करीत आहोत.

कोणाही व्यक्तीचा सदर जागेसंदर्भात उत्तराधिकार, हिस्सा, विक्री, गहाण, भाडेकरार, अनुजाली, भेट, ताबा, मूळ हक्क करारांचा ताबा वा अन्य कोणत्याही स्वरूपात कोणताही दावा वा हक्क असल्यास त्यांनी अधोहस्ताक्षरितांना त्यासंदर्भात सदर सूचनेच्या प्रसिद्धी दिनांकापासून १४ दिवसांच्या आत असे दावे, काही असल्यास, सहाय्यक दस्तावेजांसमवेत सादर करावेत अन्यथा अशा व्यक्तींचे असे दावे काही असल्यास ते अधित्यागित समजले जातील.

मालमत्तेची अनुसूची

जमीन विवरण सव्हे क्र. ३१२, मोरजापित अंदाजे ११ हेक्टर व ७६ आर, गाव विहूर, तालुका मुरुड, जिल्हा रायगड, महाराष्ट्र, मुरुड ग्रामपंचायत यांच्या कार्यक्षेत्रातील.

दि. ३१.०७.२०२५

मुल्ला अॅन्ड मुल्ला अॅन्ड क्रेग ब्लन्ट अॅन्ड करी सही/- होमीयर एन. वकील भागीदार संधाय्य गहाणदरदारांचे वकील मुल्ला हाऊस, ५१, एम. जी. रोड, फोर्टे, मुंबई -४०००११.

जाहीर नोटीस

सर्व लोकांस या जाहीर नोटीसीद्वारे कळविण्यात येते की, आमचे अशिल यांनी मौजे देवघर ता. अलिबाग, जि. रायगड येथील खालिल वर्णन केलेली मिळकत त्या मिळकतीच्या विद्यमान मालकांकडून कायम खरेदीखतात विकत घेण्याचे ठरविले आहे. त्याबद्दल त्या मिळकतीच्या विद्यमान मालकांनी आमच्या पक्षकारांस संमती दिली आहे.

मिळकतीचे वर्णन			
गावाचे नाव	ग. नं./हि. नं.	क्षेत्र हे. आर.	आकार रू. पै.
मौजे देवघर ता. अलिबाग जि. रायगड	२२५	०२.५४.८० पो. ख. ००.४२.७० एकूण ०२.९७.५०	५८.३९

(वरील मिळकतीपैकी त्या मिळकतीच्या विद्यमान मालक सौ. स्वाती अनिल म्हाजे यांचे सामाईक हिश्श्याचे क्षेत्र ०१.४७.५० हे. आर. क्षेत्रापैकी श्रीमती. स्वाती अनिल म्हाजे यांचा असणारा १/३ इतका अविभक्त क्षेत्र)

सदर मिळकतीच्या विद्यमान मालकांनी वरील मिळकत निवैध असल्याबाबत हवाला दिला आहे. तरी वर वर्णन केलेल्या मिळकतीवर अथवा तिचे कोणत्याही भागावर कुणाचाही विक्री, दान गहाण, भाडेपट्टा, विक्रीचा करार, वारसाहक्क, लिज, चार्ज, पोटागी, ताबा, वहिवाट, इजमेंट हक्क अथवा अन्य कोणत्याही प्रकारचा हक्क हितसंबंध असल्यास अथवा अन्य कोणत्याही प्रकारे सदर मिळकतीच्या विक्री व्यवहारास हरकत असल्यास त्यांनी त्यांच्या हरकती अगर तक्रारी ही नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून १५ दिवसांचे आत खाली सही करणार यांचेकडे लेखी स्वरूपात योग्य त्या कागदपत्र व पुराव्यासहीत सादर करावा.

मुदतीत कुणाचीही, कोणत्याही प्रकारची तक्रार न आल्यास सदर मिळकत ही निवैध आहे असे गृहीत धरून आमचे अशिल व्यवहार पुर्ण करतील व मागाहून कुणाचीही तक्रार अगर हरकत राहिल्यास ती विचारात घेतली जाणार नाही. हे सर्वांस कळावे.

सही/- अॅन्ड. अधिषेक महेश पिसाट १७ अलिबाग कमर्शिल कॉम्प्लेक्स, विंग स्पर्लश हॉटेल शेजारी अलिबाग ता. अलिबाग जि. रायगड मो. ९५९५०३२३२०

जाहीर नोटीस

अर्ज क्र. २०६/२०२५

मे. तालुका कार्यकारी दंडाधिकारी साो., माणगाव यांचे न्यायालयात

श्री. पांडुरंग बळीराम कोरे वय ४८ वर्षे, धंदा : शेती, सध्याचा पत्ता :- सुरत, गुजरात अर्जदार कायमचा पत्ता :- रा. येरद, ता. माणगांव, जि. रायगड

१. निबंधक जन्म-मृत्यु व विवाह, नोंदणी अधिकारी, ग्रुप ग्रामपंचायत कडापे, ता. माणगांव, जि. रायगड. २. गटविकास अधिकारी साो., पंचायत समिती माणगांव, ता. माणगांव, जि. रायगड.

तमाम लोकांस या जाहीर नोटीसीने कळविण्यात येते की, सदरहु अर्जदार श्री. पांडुरंग बळीराम कोरे यांचे वडील कै. बळीराम पांडुरंग कोरे हे दि. १६/०७/१९९१ रोजी मौजे येरद, ता. माणगांव, जि. रायगड येथे राहत्या घरी वयस्करपणात मृत झाले. त्यांचे मुल्युची नोंद सामनेवाल्याचे कार्यालय सदरी नसल्यामुळे सामनेवाल्याने तसा दाखला अर्जदार यांना दि. ०३/०७/२०२५ रोजी दिला आहे. त्यामुळे अर्जदार यांनी या न्यायालयामध्ये त्यांचे वडील कै. बळीराम पांडुरंग कोरे हे दि. १६/०७/१९९१ रोजी मयत झाले असल्याचे घोषित करून मिळणेकरिता कार्यकारी दंडाधिकारी माणगाव यांचे न्यायालयात जन्म-मृत्यु नोंदणी अधिनियम १९६९ चे कलम २३ (३) अन्वये व तशी नोंद दाखल होवून दाखला मिळणेकरिता या न्यायालयात अर्ज दाखल केला आहे. सदर दाखला देण्यास कोणाची कोणत्याही काराची हरकत आहे. किंवा कसे हे तपासण्याकरिता सदरची जाहीर नोटीस अर्जदारामार्फत दिली आहे. तरी सदर अर्जास कोणाचीही कोणत्याही प्रकारची हरकत असल्यास त्याकरीता १ महिन्याचे मुदतीपर्यंत कागदोपनी पुराव्यासह मे न्यायालयात हजर राहावे व आपली हरकत कळवावी.

विहीत मुदतीत कोणाचीही हरकत न आल्यास अर्जदार श्री. पांडुरंग बळीराम कोरे यांचे वडील कै. बळीराम पांडुरंग कोरे हे दि. १६/०७/१९९१ रोजी मौजे येरद, ता. माणगांव, जि. रायगड येथे राहत्या घरी वयस्करपणात मयत झाले. असे गृहीत धरून आदेश देण्यात येईल. माणगांव : ता. : ३१/०७/२०२५

सही/-

कार्यकारी दंडाधिकारी माणगाव

सर्व लोकांस या जाहीर नोटीसीद्वारे कळविण्यात येे की, मौजे वयाळ, ता.छालापूर, जि. रायगड येथील हक्नोटीस वर्णन असलेली जमीन मिळकत आमचे अशिलांनी सदर मिळकतीचे विद्यमान मालक जंमना नामदेव भोपी वै ५ यांचेकडून खरेदी घेण्याचे ठरविले आहे. सदर जमन मिळकतीचे वर्णन खालीलप्रमाणे :

मौजे वयाळ, ता. खालापूर, जि. रायगड येथील जमीन मिळकत			
सव्हे नं.	हिस्सा नं.	क्षेत्र (हे.आर.पां.)	आकार (रू.पै.)
६	५	०-१४-१०	०-६९

तरी वरील मिळकतीच्या बाबत कोणाचाही कुळ, वहिवाट, ताबा, बघणा पावती, साठेकरार, गहाण, बक्षीस, बोजा, भाडेपट्टा, मृत्युपत्रांकित दान, जप्ती, लिज, कुलअन्नहारपरच अथवा अन्य प्रकारचा कार्यदेशीर हक्क हितसंबंध असल्यास ही नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून ७ (सात) दिवसांच्या आत खालील सही करणार यांचेकडे आल्या हरकती प्रथमदर्शनी पुराव्यासह लेखी दाखल कराव्यात अथवा रजिस्टर पोस्टने पाठवाव्यात. सदर मुदतीत कोणाचीही हरकत न आल्यास सदरचा व्यवहार पूर्ण केला जाईल व त्यानंतर येणारी कोणतीही हरकत आमचे अशिलांचा बंधनकारक राहणार नाही याची नोंद घ्यावी.

खरेदीदारातर्फे अॅन्डव्होकेट **किशोर तुकाराम देशमुख** प्रेग्ना निवास, नाना मास्तर नगर, मुठे खुर्द, ता. कर्जत, जि. रायगड ४१०२०१ मो. ९४२२०६८७५५

जाहीर नोटीस

सर्व लोकांस या जाहीर नोटीसने असे कळविण्यात येते की, आमचे अशिल यांनी खालील वर्णन केलेली शेतजमीन मिळकत तिचे मालक श्री. मोरेश्वर बाजी उर्फ बाजीराव जोशी, रा.श्री. समर्थ अपार्टमेंट, पहिला मजला मराठी शाळा नं. १ समोर कर्जत, ता. कर्जत, जि. रायगड यांचेकडून कायमची खरेदी करणचे ठरविले आहे.

मिळकतीचे वर्णन			
मौजे खांडव, ता. कर्जत, जि. रायगड	हिस्सा नं.	क्षेत्र (हे.आर.पां.)	आकार (रू.पैसे)
सव्हे नं.	३८	३	०-९६-००
३८	४	१-३७-२०	१=३७
३८	५/ब	०-९१-००	०=८४
३८	७	१-००-००	०=६९
३८	८	०-५०-००	०=४५

सदर मिळकतीबाबत कोणाचीही कोणत्याही प्रकारची हरकत असल्यास त्यांनी त्यांची हरकत सदरची नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून १५ दिवसांचे आत खालील सही करणार अॅन्डव्होकेट यांचेकडे प्रथमदर्शनी लेखी पुराव्यासह हरकत दाखल करावी. वरीलप्रमाणे मुदतीत कोणतीही हरकत दाखल न झाल्यास मराठी शाळा नं. १ समोर व बोजारहीत आहे असे समजून वरील मिळकतींचा व्यवहार पूर्ण केला जाईल. मागाहून येणाऱ्या तक्रारीस आमचे अशिल जबाबदार राहणार नाहीत याची स्पष्ट नोंद घ्यावी.

अॅन्ड. केलस गणपत मोी. बी.एल.एस.एल.एल.बी. प्रभात अपार्टमेंट, रूम नं. ४, दूसरा मजला सुनिल चिक्कीजवळ, ता. कर्जत, जि. रायगड मो.नं. ९९६०८३८१६४/१०२८५०४८९६

जाहिर नोटीस

सर्व लोकांस या जाहीर नोटीसीने कळविण्यात येते की, मौजे कुर्डुस, ता. अलिबाग, जि. रायगड येथील खालील वर्णन केलेल्या भातशेती मिळकतीचे विद्यमान मालक श्री. चंद्रकांत हिरू बेन्सेकर, रा. स्पिंग व्हॅलीजवळ, प्लॉट नं. १३, बिल्डिंग नं. २, साईपूली को. ऑप. हौ. सोसायटी, साई शिवनगर, नाशिक द्रकारा, नाशिक व मु. कुर्डुस, दत्तवाडी, पो. कुर्डुस, ता. अलिबाग, जि. रायगड यांच्या नावे असलेली भातशेती मिळकत माझे अशिल यांनी कायम स्वरूपात विकत घेण्याचे ठरविले आहे. त्याबाबत तशा आशयाची बोलणी विद्यमान मालकांबरोबर झालेली आहे.

मिळकतीचे वर्णन			
मौजे	भूमापन क्र. व उपविभाग क्र.	क्षेत्र (हे. आर.)	आकार (रू.पै.)
कुर्डुस ता. अलिबाग	३५९	०-५५-२०	४.३१
	पो.ख. एकूण	०-१२-३० ०-६७-५०	

वर नमुद मिळकतीपैकी ०-५०-०० हे. आर. मिळकती संदर्भात. सबब सदरहु मिळकत निवैध असल्याचा निर्वाळा विद्यमान मालकांनी दिलेला आहे. तरी याउपरही सदरहु सदर मिळकतीमध्ये अन्य कोणाचा कोणत्याही प्रकारचा हक्क, हितसंबंध, कुळ, वहिवाट, ताबा कब्जा, इजमेंट, साठे करार, गहाण, दान, बोजा व अन्य कोणत्याही प्रकारचा हितसंबंध असल्यास त्यांनी ना नोटीशीच्या तारखेपासून सात दिवसांचे आत प्रथमदर्शनी कागदोपत्री पुराव्यासह त्यांच्या लेखी हरकती खालील पत्त्यावर समक्ष वा रजिस्टर पोस्टने दाखल कराव्यात. अन्यथा सदर मिळकत निवैध व बोजाविरहित आहेत असे गृहीत धरून माझे अशील वरील मिळकतीच्या संदर्भातील नियोजित व्यवहार पुर्ण करतील व विहित मुदतीच्या नंतर येणाऱ्या कोणत्याही हरकती माझ्या अशिलांवर बंधनकारक राहणार नाहीत. याची कृपया संबंधितांनी नोंद घ्यावी.

दिनांक : ०९/०८/२०२५

सही/-

अॅन्ड. धिरज जयवंत म्हाजे

दुय्यम निबंधक कार्यालयासमोर, अलिबाग, ता. अलिबाग, जि. रायगड.

जाहीर नोटीस

सर्व लोकांस या जाहीर नोटीसीद्वारे कळविण्यात येते की, खालील वर्णनाच्या जमीन मिळकतीचे विद्यमान मालक श्री. सुनिल गोविंद घाग रा. मिठेखार, यांचेकडून सदर खालील वर्णनाची जमीन मिळकती पैकी त्यांच्या हिस्स्याची १/२ इतकी जमीन आमचे अशिलांनी कायम स्वरूपी खरेदी - विक्री घेण्याचे ठरविले आहे.

गाव चेहेर येथील मिळकतीचे वर्णन :-

गाव	गट क्रमांक व उपविभाग	एकूण क्षेत्र हे. आर	आकाराणी रू.पै	लागवड
चेहेर	२७/२	०.३७.९५	५.२६	भात

वर वर्णन एकुण क्षेत्रापैकी ०.१८.९ इतका क्षेत्र हा या साठेकराराचा विषय आहे.

वरील नमुद मिळकत निवैध असल्याचा निर्वाळा करून घेण्याकरीता सदरची नोटीस देण्यात येत आहे. तरी देखील या मिळकतीमध्ये इतर कोणाचेही गहान दान, लिज, फरोक्त, भागीदार, बक्षिस, मृत्युपत्रांकित दान, ताबेकब्जा, कुळवहिवार, बोजा, चार्ज, पोटागी, हक्क, लिन, इजमेंटीर हक्क अथवा अन्य कोणत्याही प्रकारचा हक्क हितसंबंध असल्यास तसेच या मिळकतीबाबत कोणत्याही ठिकाणी वाद उत्पे चालू असल्यास अथवा या व्यवहाराला कोणाचीही हरकत असल्यास त्यांनी आपली हरकत खाली सही करणार अॅन्डव्होकेट यांचेकडे ही नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून पंधरा दिवसांत लेखी स्वरूपात पुराव्यासह दाखल करावी व त्याची पोच घ्यावी या मुदतीमध्ये कोणाचेही कोणतेही हरकत न आल्यास वरील मिळकत निवैध व बोजाविरहीत आहे असे समजून आमचे अशिल खरेदी-विक्री व्यवहार पूर्ण करतील व मागाहून येणाऱ्या हरकती आमचे अशिलांवर बंधनकारक राहणार नाहीत. कागदोपनी पुरावा न जोडलेल्या हरकतींचा विचार केला जाणार नाही याची नोंद घ्यावी.

सही/-

अॅन्ड. सचिन दत्तात्रेय पाटील

मु. येसदे, पो. वळके, ता. मुरुड, जि. रायगड.

जाहीर सूचना

तमाम जनतेस याद्वारे सूचना देण्यात येत आहे की, आमच्या अशिलांच्या वतीने आम्ही खालील अनुसूचीमध्ये विस्तृतपणे विवरणीत गाव सातघर व पेढावे, तालुका अलिबाग, जिल्हा रायगड, महाराष्ट्र येथील संबंधित जमिनींच्या पृष्ठडांडसंदर्भात (यापुढे एकत्रितरीत्या जमिनी म्हणून उल्लेखित) जमीनमालकांचे हक्क, अधिकार व हितसंबंधांची चौकशी करीत आहोत ज्यांनी आमच्याला असे सूचित केले आहे की, ते जमिनींचा वाग वतत असलेल्या संबंधित जमिनींच्या पृष्ठडांडाचे संपूर्ण मालक आहेत तसेच सदर जमिनी या कोणत्याही प्रकारच्या सर्व पारोपासून मुक्त आहेत. आमचे अशील हे कट्टर जमीनमालकांकडून जमिनींची खरेदी करू इच्छित आहोत.

कोणतेही वा सर्व व्यक्तींचा जमिनी वा त्यांचे कोणतेही भाग वा कोणतेही एफएसआय वा संधाय्य विकास यांमध्ये उत्तराधिकार, विक्री, हस्तांतरण, अधिहस्तांकन, हिस्सा, गहाण, प्रार, कर्जे, आगाऊ संक्रा, विमोचन, परित्याग, भाडेकरार, लिव्ह अॅन्ड लायसेंस, देवघाल तत्वावर, धारणाधिकार, इच्छापत्र, अधिहस्तांकन, वहिवाट, भेट, विनिमय, भार, कुटुंब व्यवस्था/तडबोड, कर्ज तडबोड, इच्छापत्र, मृत्युपत्राचा वारसा, वारसा, देवघाल, सुविधाधिकार, न्यास, ताबा, कब्जा, कोणतेही विधि न्यायालय, न्यायाधिकरण, महसूल वा वैधानिक प्राधिकारी वा लवाद यांचा निवाडा, आदेश वा हुकूम, कंत्राट/करार/विक्री करार, अधिहस्तांकन, करार, सामंजस्य करार, हेतुवत्र/टर्म शीट/डॉक ऑफ टर्म, विकास/संव्युक्त विकास हक्क, भागीदारी, हक्क मार्ग, विचाराधीन विवाद, आश्रक, मुख्यालयन, नत, प्रथम नकाराधिकार, पूर्व क्रम अधिकार वा कोणतेही दायित्व वा कोणतेही वचनबद्धता वा अन्य कोणत्याही स्वरूपात कोणताही हक्क, दावा, लाभ, हितसंबंध, मागणी, विवाद, शंका, हिस्सा वा संघर्ष वा कोणताही अधिप्राधिकृत हक्क, अधिकार, हिस्सा वा हितसंबंध असल्यास त्यांनी त्यासंदर्भात लिखित स्वरूपात खालील निदेशित पत्त्यावर अधोहस्ताक्षरितांना त्यांच्याद्वारे करण्यात येत असलेल्या वा निहित असे दावे, मागण्या वा हक्क ज्याआधारानर असतील तशा सर्व दस्तावेजांचंय प्रतीसमवेत सदर सूचनेच्या प्रसिद्धी दिनांकापासून १४ (चौदा) दिवसांच्या आत सूचित करावे अन्यथा असे सर्व हक्क, दावे, मागण्या, हिस्से, संपत्ती, लाभ व/वा हितसंबंध हे अधित्यागित समजण्यात येतील व आमच्या अशिलांवर बंधनकारक नसतील जे अशा त्यांच्या कोणत्याही संदर्भाविना/अडथळ्याविना जमिनीच्या संपादनाची प्रक्रिया करतील.

गाव	नवीन सव्हे क्र. क्षेत्र (आर मध्ये)	जमीन मालकांची नावे
सातघर	७	१. जैनब्बीबी उस्मान कुरेशी, २. सुलेमान अब्दुल्ला कुरेशी, ३.मुमताज मोहिद्दीन कुरेशी, ४.राजू मोहिद्दीन कुरेशी, ५. निजाम मोहिद्दीन कुरेशी, ६. फरीदा शाहीन शेख, ७. सकिना इसाफ पानसर, ८. रश्मिना वसीम कलाबास्कर, ९. आशिषा ताजमहद बोरोंडकर, १०. बिल्किस अन्वर कुरेशी, ११.अरमान अन्वर कुरेशी, १२.अनीशा अन्वर कुरेशी, १३. आलिया मंजू खान, १४. अलिसा रियाझ अन्वरे, १५.बाजू शागीर्ग मुझा, १६. फैमिदा नशीम शाह, १७.फातिमा आदम कुरेशी, १८. मोनुब्दीन आदम कुरेशी, १९.हनीका हमीद ओसेकर, २०. निगार सुलताना आदम कुरेशी, २१. सलीमा आदम कुरेशी, २२. रफीक आदम कुरेशी, २३. अख्तारी आदम कुरेशी, २४. मुजीबुल्ला आदम कुरेशी, २५. मुनावर आदम कुरेशी व २६. अब्दुलफता आदम कुरेशी
	१०	१. जैनब्बीबी उस्मान कुरेशी, २.सुलेमान अब्दुल्ला कुरेशी, ३. मुमताज मोहिद्दीन कुरेशी, ४. राजू मोहिद्दीन कुरेशी, ५.निजाम मोहिद्दीन कुरेशी, ६.फरीदा याशीन शेख, ७. सकिना इसाफ पानसर, ८.रश्मिना वसीम कलाबास्कर, ९. आशिषा ताजमहद बोरोंडकर, १०. बिल्किस अन्वर कुरेशी, ११.अरमान अन्वर कुरेशी, १२. अनीशा अन्वर कुरेशी, १३. आलिया मंजू खान, १४.अलिसा रियाझ अन्वरे, १५.बाजू शागीर्गमुझा, १६.फैमिदा नशीम शाह, १७.फातिमा आदम कुरेशी, १८. मोनुब्दीन आदम कुरेशी, १९.हनीका हमीद ओसेकर, २०.निगार सुलताना आदम कुरेशी, २१.सलीमा आदम कुरेशी, २२.रफीक आदम कुरेशी, २३.अख्तारी आदम कुरेशी, २४. मुजीबुल्ला आदम कुरेशी, २५.मुनावर आदम कुरेशी व २६.अब्दुलफता आदम कुरेशी
	१२	इब्राहिम हुसेन कुरेशी
	१५	१(ए)रणजित रामचंद्र पाटील व १ बी ब्रद्धा रणजीत पाटील.
	२०.	समीर दीनानाथ पाटील
	७७/२	१. चित्रा मारुती पाटील ९ मयत असल्याने त्यांच्या कायदेशीर वारसांच्या माध्यमातून - १ ए) समाधान मारुती पाटील व १ बी) दर्शन मारुती पाटील. २. समाधान मारुती पाटील व ३. दर्शन मारुती पाटील.
पेढावे	१७०	बाळकृष्ण श्रीकृष्ण पाटील
	१७३	रहोबाबेगम हुसेनमियां चाचेकर
	१८६	१. इनाब्बेगम हसनखान घोरी, २. असीफ हसनखान घोरी, ३. अश्रफ हसनखान घोरी व ४. अलीका हसनखान घोरी.
	१८७	१. अब्बास अमझदअली सय्यद व २. कासम अली अमझद अली सय्यद.
	१९३	१. नितीत अनंत पाटील व २. संदीप अनंत पाटील.
	२२६	१. अब्बास अमझदअली सय्यद व २. कासम अली अमझदअली सय्यद.
	एकूण क्षेत्र	३५२.८ आर
दिनांक : ०२ ऑगस्ट, २०२५		कु. अनुजा केडिया वरिष्ठ भागीदार मेसर्स परीणम लॉ असोसिएट्स १३ वा मजला, एक्सप्रेस टॉवर्स, रामनाथ गोंएका मार्ग, नर्मिस पॉइंट, मुंबई - ४०० ०२१.

Ph.: 022 27453687		
GOVERNMENT SERVENTS CO-OPERATIVE HOUSING SOCIETY LIMITED (Reg. No. KBA / HSG107 dT. 15-8-66)		
Office Address: CIDCO Plot No. 2 / 53, Chaitra Marg, Sector No. 2, New Panvel, Dist Raigad		
Ref. No.:		Date:
जाहीर नोटीस		
सर्व सभासदांना सूचित करण्यात येते की, आमच्या सरकारी नोकर सहकारी गृहनिर्माण संस्था मर्यादित, Government Servents Co-operative Housing Society Limited (also known as Sarkari Noker Sahakari Malki Gruha Nirman Sanstha Maryadit), (Reg. No. KBA/HSG 107 DT.15.08.1966) कार्यालयीन पत्ता सिडको प्लॉट क्र.२/५३, चैत्र मार्ग, सेक्टर - ०२, नवीन पनवेल येथील काही सभासद दीर्घकाळापासून सोसायटीच्या कोणत्याही कामकाजात सहभागी नसून, त्यांनी कोणताही संपर्क ठेवलेला नाही. खालीलप्रमाणे अशा सभासदांची यादी प्रसिद्ध करण्यात येत आहे.		
सभासदांची यादी		
SR NO	NAME AS PER CIDCO	Name in Marathi (मराठी)
1	Kashinath Balaji Gaikwad	काशिनाथ बालाजी गायकवाड
2	Ganpat Sambhaji Wadkar	गणपत संभाजी वाडकर
3	Madhav Atmaram Danave	माधव आत्मराम दानवे
4	Hussain Abbas Khatib	हुसेन अब्बास खातिब
5	Vaman Govind Mule	वामन गोविंद मुळे
6	Shrikant Shankar Ghodkhindi	श्रीकांत शंकर घोडखिंडी
7	S. U. Pradhan	शरद उमाकांत प्रधान
8	P. M. Thale	पी. एम. थळे
9	M. S. Mundhe	एम. एस. मुंडे
10	Sakharam Sitamram Padwal	सखाराम सिताराम पडवल
11	Rambhau Walku Gavandi	रामभाऊ वाळकू गवंडी
12	Harishchandra Shivram Pawar	हरिश्चंद्र शिवराम पवार
13	A. D. Sane	अ. द. साने
14	Vasant Kanu Singasane	वसंत कानू सिंगासने
15	Dattatray Maruti Ghanekar	दत्तात्रय मारुती घाणेकर
16	Balkrusna Nana Dawate	बालकृष्ण नाना दवटे
17	Narsudas Bhiku Gandhi	नरसुदास भीकू गांधी
18	Bapurao Krushnaji Bhosale	बापूराव कृष्णाजी भोसले
19	Krushna Laxman Kolge	कृष्णा लक्ष्मण कोल्गे
20	Manohar Ganpat Waskar	मनोहर गणपत वासकर
21	Madhukar Ramchandra Mokashi	मधुकर रामचंद्र मोकाशी
22	Sharadkumar Shrinivas Rao	शरदकुमार श्रीनिवास राव
23	R. V. Lonkar	आर. व्ही. लोणकर
24	Vasant Ganesh Dongre	वसंत गणेश डोंगरे
25	Madha Narayan Deshpande	माधव नारायण देशपांडे
26	K. S. Thakur	के. एस. ठाकूर
27	Keshav Damodar Bhat	केशव दामोदर भट
28	Yashwant Balkrishan Paradkar	यशवंत बालकृष्ण पराडकर
29	Bal Gangadhar Dharap	बाळ गंगाधर धारप
30	Shankar Dagaduji Salvi	शंकर दगडुजी साळवी
31	Krishnaji Baburao Sawant	कृष्णाजी बाबूराव सावंत
32	Kamlakar Shripad Warerkar	कमलाकर श्रीपाद वारेकर
33	Suryakant Raghunath Deshpande	सुर्याकांत रघुनाथ देशपांडे
34	Suresh Krushna Kamat	सुरेश कृष्णा कामत
35	Manohar Krushnrao Deshpade	मनोहर कृष्णराव देशपांडे
36	Dattatray Ramchandra Kadam	दत्तात्रय रामचंद्र कदम
37	Raghunath Tukaram Sondkar	रघुनाथ तुकाराम सोंडकर
38	Madhukar Shridhar More	मधुकर श्रीधर मोरे
39	Ramakant J. Nagavekar	रमाकांत ज नागवेकर
40	P. H. Chonkar	पी. एच. चोणकर
41	Bhaskar Narayan More	भास्कर नारायण मोरे
42	Shrikrishn Shridhar Bhise	श्रीकृष्ण श्रीधर भिसे
43	Dattatray Shankar Godabole	दत्तात्रय शंकर गोडबोले
44	Raghunath Krushnaji Jondhale	रघुनाथ कृष्णाजी जोंधळे
45	Vasant Anant Helekar	वसंत अनंत हेलेकर
46	Vinayak Kashinath Tipnis	विनायक काशिनाथ टिपणीस
47	V. P. Patil	व्ही. पी. पाटील
48	R. R. Kochreker	आर. आर. कोचरेकर
49	V. S. Naik	व्ही. एस. नाईक
50	Shataram Daji Haldankar	शांताराम दाजी हळदणकर
51	Namdeo Ramchandra Patil	नामदेव रामचंद्र पाटील
52	P. S. Ghadge	पी. एस. घाडगे
53	V. B. Thuse	व्ही. बी. ठुसे
54	D. M. Tamhankar	डी. एम. ताम्हणकर
55	Dattatraya Atmaram Ambye	दत्तात्रय आत्मराम अंबिये
56	S. A. Engineer	एस. ए. इंजिनियर
57	Vinayak Jaitu Raut	विनायक जयंतू राजत
58	K.V.Thakur	के. व्ही. ठाकूर
59	M. B. Khandagale	एम. बी. खंडगाळे
60	P.S. Manchekar	पी. एस. मंचेकर
61	I. A. Chogule	आय. अ. चोगुले
62	A. G. Patil	ए. जी. पाटील
63	A.D. Tribhuvan	ए.डी. त्रिभुवन
64	John Paul Tribhuvan	जॉन पॉल त्रिभुवन
65	V. S. Pavshe	व्ही. एस. पावशे
66	W. S. Walavakar	डब्ल्यू. एस. वालावलकर
67	C. S. Karnik	सी. एस. कर्णिक
68	R. G. Kadam	आर. जी. कदम
69	B.B. Gothavade	बी. बी. गोतावडे
70	Sadashiv Gangaram Chavan	सदाशिव गंगाराम चव्हाण
71	M. K. Samarth	एम. के. समर्थ
72	L. K. Kunte	एल. के. कुंटे
73	S. M. Vaishampayan	एस. एम. वैशंपायन
74	K. B. Gurjar	के. बी. गुर्जर
75	D. G. Salvi	डी. जी. साळवी
76	V. V. Shetye	व्ही. व्ही. शेटये
77	D. R. Phadke	डी. आर. फडके
78	V. V. Joshi	व्ही. व्ही. जोशी
79	R.N. Kulkarni	आर. एन. कुलकर्णी
80	G. B. Patil	जी. बी. पाटील
81	T. J. Bade	टी. जे. बडे
82	M.S. Deshmukh	एम. एस. देशमुख
83	E. K. Patil	ई. के. पाटील
84	G. B. Potdar	जी. बी. पोतदार
85	U. S. Randive	यू. एस. रणदिवे
86	P. K. Jadhav	पी. के. जाधव
87	D. S. Kubal	डी. एस. कुबल
88	M.B. Patil	एम. बी. पाटील
89	A. K. Karmarkar	ए. के. कर्मकर
90	V.S. Kamat	व्ही. एस. कामत
91	S. K. Tipnis	एस. के. टिपणीस
92	S. R. Naik	एस. आर. नाईक
93	D. R. Patil	डी. आर. पाटील
94	D. V. Mehata	डी. व्ही. मेहता
95	K. A. Salunke	के. ए. साळुंके
96	S. N. Pradhan	एस. एन. प्रधान
97	G. M Pai	जी. एस. पै
98	V. I. Gawai	व्ही. एल. गवाई
वरील सभासदांचे अलिंकडाल पत्ते अथवा संपर्क उपलब्ध नसल्यामुळे संस्थेच्या वतीने ही सर्वजनांक नोटीस प्रसिद्ध करण्यात येत आहे. तरी कोणतीही व्यक्ती/बास यांना वरील सभासदांच्या संदर्भात कोणतेही कार्यदेशीर दावा, मालकी, बास हक्क, त्यांनी ही जाहीर नोटीस प्रसिद्ध झालेल्यापासून ३० (तीस) दिवसांच्या आत संस्थेच्या नावावर लेखी स्वरूपात व आवश्यक त्या कागदपत्रांच्या प्रतींसह तसेच पॅनकार्ड व आधारकार्ड घेऊन सोसायटीच्या कार्यालयात सादर करावी.		
निश्चित कालावधीनंतर प्राच होणाऱ्या कोणत्याही दावे अथवा हक्की विचारात घेतल्या जाणार नाहीत.		
ही नोटीस संबंधित सर्व व्यक्तींना वैध व पुरेशी कार्यदेशीर पूर्वसूचना मानण्यात येईल.		
निवेदनार्थ,		
सही / - सचिव सहकारी गृहनिर्माण संस्था मर्यादित सेक्टर २, नवीन पनवेल		

दोस्तानो, बुद्धिबळ खेळताना आपल्या मेंदूचा कस लागतो. या खेळातली प्रत्येक चाल हशारीने खेळावी लागते. भारतानेच जगाला बुद्धिबळाची देणगी दिली. विश्वनाथन आनंदने ग्रॅंडमास्टर म्हणून नाव कमावले. तुम्हालाही बुद्धिबळ येत असेल, तुमच्याकडेही बुद्धिबळाचा पट असेल. पण जगभरात वैशिष्ट्यपूर्ण बुद्धिबळाचे पट पहायला मिळतात. अशाच काही आखीव रेखीव आणि सुंदर बुद्धिबळपटांवर नजर टाकू या.

* बुद्धिबळपट सोन्या-चांदीचेही असतात. या पटांचा वापर खेळण्यासाठी नाही तर सजावटीसाठी केला जातो.

वैविध्यपूर्ण बुद्धिबळपट

* जर्मनीमध्ये बीच वूडपासून अनोखा बुद्धिबळपट बनवण्यात आला आहे. सर्वसामान्य बुद्धिबळपटांच्या तुलनेत हा पट थोडा छोटा आहे. पण तो खूपच आकर्षक आहे.

* ‘अंप्रोच द बेंच’ नावाचा एक बुद्धिबळपट आहे. वकिलांना समोर ठेऊन हा पट बनवण्यात आला आहे. या

पटाच्या सोंगट्या पितळेच्या आहेत. तसंच या पटावरचे चौकोन काळेपांढरे नाहीत तर कोर्टरूमप्रमाणे चॉकलेटी लालसर रंगाचे आहेत.

* रोमन ग्लॅडिएटर्स धीडी हा अनोखा बुद्धिबळपट आहे. या बुद्धिबळपटाची रचना धीडी तंत्रज्ञानाने करण्यात आली आहे. शिवाय याच्या सोंगट्याही अनोख्या आहेत.

* बर्न जगरेब ५९ मालिकेतला बुद्धिबळपट खूप सुंदर आहे. याच्या सोंगट्यांवर कोरीव काम करण्यात आलं आहे.

छोट्या दोस्तानो, हिंदीमधली ‘सोने पे सुहागा’ हा वाक्प्रचार तुम्हाला माहिती असेल. पण याचा अर्थ ठाऊक आहे का? सोने आधीच मौल्यवान असते. पण त्यावर सुहागा लावल्यास चमक वाढते. म्हणूनच हा वाक्प्रचार चांगल्या गोष्टीत आणखी चांगले गुण जोडण्यासाठी वापरला जाते. उदाहरणार्थ, एखादा विद्यार्थी परीक्षेत अव्वल झाला आणि शिष्यवृत्तीही मिळाली तर त्याला ‘सोने पे सुहागा’ असे म्हणता येईल.

सुहागाला इंग्रजीमध्ये बोरॅक्स म्हणतात. हे एक नैसर्गिक खनिज असून त्याचे रासायनिक नाव सोडियम बोरेट असे आहे. ते पांढऱ्या पावडर किंवा क्रिस्टलच्या स्वरूपात आढळते आणि विविध घरगुती, औद्योगिक आणि आयुर्वेदिक उपचारांमध्ये वापरले जाते. आता बोरॅक्स कोणत्या कामात वापरले जाते,

सोने पे सुहागा...

हेदेखील पाहू या.

* बोरॅक्सचा वापर सोने आणि चांदीचे दागिने स्वच्छ करण्यासाठी आणि चमकवण्यासाठी सर्वात जास्त केला जातो. ते धातूतील अशुद्धता काढून टाकते आणि चमक वाढवते.

* खोकला, घसा खवखवणे आणि सांधेदुखीवर उपचार करण्यासाठी पारंपरिक औषधांमध्ये बोरॅक्सचा वापर केला जातो.

* पूर्वी कपडे धुण्यासाठी आणि डाग काढण्यासाठी बोरॅक्सचा वापर केला जात असे.

गंमतगोष्टी

आरती देशपांडे

नव्या युगातला आरखा

मुलींनो, सध्या अनेकजण फिटनेसबाबत जागरूक झाले आहेत. फिट रहाण्यासाठी, वजन कमी करण्यासाठी वेगवेगळ्या प्रकारची डाएट्स घाली जातात. जीममध्ये घाली गाळला जातो. विविध कंपन्या फिटनेस बँड्स बनवतात. हे बँड आपली आरोग्यविषयक माहिती साठवून ठेवतात. अमेरिकेतल्या ‘मिरर’ नावाच्या कंपनीने आरशासारखं उपकरण तयार केलं आहे. हा स्मार्ट मिरर आहे. हा मिरर फिटनेसबाबत मार्गदर्शन करणार आहे. या स्मार्ट मिररमधलं स्मार्ट तंत्रज्ञान समजून घेऊ. हा स्मार्ट मिरर स्मार्टफोनला कनेक्ट करून वापरता येईल. स्मार्ट मिररसाठी खास ॲपही तयार करण्यात आलं

टेक नॉलेज

स्पीकर्स आहेत. या स्मार्ट मिररमध्ये एलईडी डिस्प्ले बसवण्यात आला आहे. हा मिरर युजरला व्यायाम करण्याची प्रेरणा देईल. व्यायामाच्या वेळेची आठवणही करून देईल. तुम्ही किती वेळ व्यायाम करायला हवा हे ही सांगेल. या मिररच्या स्क्रीनवर वेगवेगळे व्यायामप्रकार सुरू राहतील. हे व्यायाम बघून तुम्हीही व्यायाम करू शकता.

मुलांनो, या जगात इतरांपेक्षा वेगळे करणाऱ्यांची कमतरता नाही. ही माणसं काही तरी जगावेगळं करून जातात. त्यांच्या या कामगिरीची नोंद गिनिज बुक, लिमका बुक घेतं. हे लोक विक्रमवीर बनतात. अर्थात फक्त माणसंच

अनोखे विक्रम

विक्रम करतात असं नाही तर प्राण्यांच्या नावेही विक्रमांची नोंद होते. अशाच काही विक्रम वीरांची ओळख करून घेऊ.

* जिफपॉम नावाचा गोंडस कुत्रा इंटरनेट सेन्सेशन आहे. इन्स्टाग्राम आणि फेसबुकवर तो ॲक्टिव्ह असतो. या कुत्र्याचे इन्स्टाग्रामवर ९० लाख फॉलोअर्स आहेत. जिफपॉमचं नाव गिनिज बुकमध्ये नोंदवण्यात आलं आहे.

मित्रांनो, श्रावण हा सृष्टीचे अनुपम सौंदर्य दाखवणारा महिना आहे. तुम्ही तो अनुभवत असाल. सततच्या पावसामुळे धूळ आणि प्रदूषण स्थिरावते, हवेत ताजेपणा आणि शुद्धता वाढते. झाडे खूप हिरवीगार होतात आणि जास्त ऑक्सिजन सोडत असल्यामुळे सभोवतालची हवा श्वास घेण्यास अधिक चांगली होते. हे शुद्ध वातावरण आपल्या फुफ्फुसांसाठी आणि संपूर्ण शरीरासाठी खूप फायदेशीर आहे.

या काळात वातावरणातील आर्द्रता वाढत असल्यामुळे आपली पचन प्रक्रिया मंदावू शकते. म्हणूनच पूर्वाजानी या काळात हलक्या आणि

हासरा, नाचरा श्रावण

सहज पचनाऱ्या अन्नावर भर दिला आहे. उपवास करणे आणि फळे खाणे हा शरीर आतून स्वच्छ करण्याचा आणि पचनसंस्थेला विश्रांती देण्याचा एक वैज्ञानिक मार्ग आहे. हा नियम पाळल्यास शरीराला बदलत्या हवामानाशी जुळवून घेण्यास मदत होते.

पावसाळ्यात पाण्याशी संबंधित आजार वाढण्याचा धोका असतो. हे लक्षात घेऊन श्रावणात बरेच लोक उकळलेले पाणी पिण्याचा किंवा विशेष पदार्थ खाण्याचा आग्रह धरतात. पाण्यामुळे होणारे आजार

वाचा तर खवं

पंकजा देव

वारा आणि पावसाचे थेंब हे मानसिक शांतीसाठी कोणत्याही औषधापेक्षा कमी नाहीत. श्रावण आपल्याला निसर्गाच्या जवळ जाण्याची संधी देतो. ध्यान, पूजा आणि भक्तीमय वातावरण ताण कमी करण्यास आणि मन शांत ठेवण्यास मदत करते. निसर्गाच्या सानिध्यात वेळ घालवल्याने आपला मूड सुधारत असल्याचे वैज्ञानिकदृष्ट्याही सिद्ध झाले आहे.

मुलांनो, पावसामुळे केवळ पृथ्वी हिरवीगारच होत नाही तर भूजल पातळी वाढण्याचा, पुनर्भरण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा काळ आहे. या महिन्यात नद्या, तलाव आणि विहिरी पाण्याने भरतात. हे जलसंवर्धनाचे एक मोठे चक्र आहे.

मुलांनो, या जगात इतरांपेक्षा वेगळे करणाऱ्यांची कमतरता नाही. ही माणसं काही तरी जगावेगळं करून जातात. त्यांच्या या कामगिरीची नोंद गिनिज बुक, लिमका बुक घेतं. हे लोक विक्रमवीर बनतात. अर्थात फक्त माणसंच

अनोखे विक्रम

विक्रम करतात असं नाही तर प्राण्यांच्या नावेही विक्रमांची नोंद होते. अशाच काही विक्रम वीरांची ओळख करून घेऊ.

* जिफपॉम नावाचा गोंडस कुत्रा इंटरनेट सेन्सेशन आहे. इन्स्टाग्राम आणि फेसबुकवर तो ॲक्टिव्ह असतो. या कुत्र्याचे इन्स्टाग्रामवर ९० लाख फॉलोअर्स आहेत. जिफपॉमचं नाव गिनिज बुकमध्ये नोंदवण्यात आलं आहे.

छोट्या दोस्तानो, उन्हाळ्यात तुम्ही भरपूर आंबा खाल्ला असेल. हापूस, पायरी, रायवळ यासारख्या जातीचा आंबा तर तुम्हाला विशेष आवडत असेल. आंब्यामध्ये केसर, चोंसा, तोतापुरी, मलगोबा, ‘लंगडा आंबा’ अशाही अनेक जाती आहेत. चला तर, आज ‘लंगडा आंबा’ या नावाचा इतिहास जाणून घेऊन या.

मित्रांनो, ही कहाणी आपल्याला वाराणसीच्या सुमारे ३०० वर्षांपूर्वीच्या रस्त्यांवर घेऊन जाते. त्यावेळी तेथील एका मंदिरात एक अपंग पुजारी राहत असे. त्याला लोक प्रेमाने ‘लंगडा पुजारी’ म्हणत. एके दिवशी एका संताने त्याला आंब्याच्या काही बिया दिल्या आणि मंदिराजवळ पेरण्यास सांगितले. त्यावेळी त्याने प्रतिज्ञा केली की, या झाडावर फळे येतील तेव्हा प्रथम देवाला अर्पण केली जातील आणि नंतर भक्तांमध्ये वाटले जातील.

काही वर्षांमध्ये त्या झाडाला आंबे लागले तेव्हा अप्रतीम चवीने सर्वांचेच मन जिंकले. ते आंबे इतके गोड, रसाळ आणि सुगंधी होते सगळ्यांना

गप्पांगण

वीणा देशमुख

कमालीचे आवडले. तथापि, आता समस्या होती की, अशा खास आंब्याला नाव काय द्यायचं? लोकांनी विचारले की, हा आंबा कुठून आला, तेव्हा उत्तर आले ते त्या ‘लंगडा पुजारी’च्या झाडावरून...

बस्स, मग काय... या आंब्याला त्या पुजाऱ्याचेच नाव मिळाले. ‘लंगडा आंबा’. हे नाव थोडे वेगळे असले तरी त्याची चव इतर आंब्यांपेक्षा खास असते. आता ही जात वाराणसीची शान बनली असून देशभर त्याला मोठी मागणी असते.

केवळ चवीसाठीच नाही तर आरोग्यासाठीही लंगडा आंबा फायदेशीर आहे. त्यात व्हिटॅमिन सी, फायबर, ॲंटीऑक्सिडंट्स आणि मॅग्नेशियम भरपूर प्रमाणात असते. आयुर्वेदानुसार, हा आंबा शरीराच्या अनेक समस्यांना आराम देतो. तो हृदयाच्या आरोग्यासाठी फायदेशीर मानला जातो. यातील पोषक तत्त्वे रक्तदाब नियंत्रित करण्यास मदत करतात. त्यात असणारे फायबर पचन सुधारते आणि बद्धकोष्ठता, गॅस सारख्या समस्या दूर करते. तेव्हा पुढल्या वर्षी या जातीचा आंबा नक्की खा.

रेल्वे ट्रॅकमध्ये ढगाड कशासाठी?

छोट्या मित्रांनो, तुम्ही कधी रेल्वे ट्रॅककडे बारकाईने पाहिले असले तर दिसले असले की, रूळांच्या मध्ये आणि खाली छोटे दगड ठेवलेले असतात. यामागेच कारण आज जाणून घेऊ या.

मुलांनो, या दगडांना ‘बॅलास्ट’ म्हणतात. रेल्वे ट्रॅकच्या स्थिरतेसाठी, सुरक्षिततेसाठी आणि दीर्घायुष्यासाठी ते आवश्यक असतात. तुम्ही जाणता की, ट्रेनचे वजन खूप जास्त असते. स्वाभाविकच ट्रेन वेगाने धावताना रूळांवर प्रचंड दाब असतो. मात्र हे बॅलास्ट दगड रूळांना घडपणे एकाजगी ठेवतात. ते एकमेकांशी जोडले जाऊन एक मजबूत आधार तयार करत असल्यामुळे रूळ हलत नाहीत. हे दगड नसतील तर रूळ हलू किंवा वाकडे होऊ शकतात. यामुळे अपघातांचा धोका वाढतो. दुसरे म्हणजे ट्रेनचे वजन थेट रूळांवर पडत असले तरी या दगडांमुळे ते पसरते आणि नंतर जमिनीवर प्रसारित होते. यामुळे रूळांवर असमान दाब पडू शकत नाही आणि ते बराच काळ टिकतात. हे दगड ठेवले नाहीत तर रूळ जमिनीत धसू शकतात किंवा तुटू

माहिती असावे

उर्मिला राजोपाध्ये

शकतात. पावसाळ्यात रूळांभोवती पाणी साचते. त्यामुळे रूळ गंजण्याचा किंवा कमकुवत होण्याचा धोकाही असतो. पण या दगडांमध्ये अंतर असल्यामुळे पाणी सहजपणे बाहेर पडते आणि रूळ कोरडे राहतात. म्हणजेच ही झेनेज प्रणाली रेल्वे ट्रॅकला पाणी साचण्यापासून आणि धूप होण्यापासून वाचवते.

तिसरी बाब म्हणजे ट्रेन जाताना कंपनं तयार होतात आणि आवाज निर्माण होऊ शकतो. मात्र हे दगड कंपने शोषून आवाज कमी करण्याचे कामही करतात. दगड नसतील तर ट्रेन चालताना जास्त आवाज करेल आणि आजूबाजूच्या भागात ध्वनी प्रदूषण वाढेल. उन्हाळ्यात आणि हिवाळ्यात धातूचे ट्रॅक विस्तारतात आणि आकुंचन पावतात. असे असताना बॅलास्ट रस्टोन रूळांना लवचिकता देतात आणि तापमानातील बदलांमुळे होणाऱ्या विस्तार किंवा आकुंचनाचे संतुलन साधतात. यामुळे रूळांमधील मेगा पडण्यास प्रतिबंध होतो आणि ते दीर्घकाळ सुरक्षित राहतात.

दोस्त हे मस्त

अशी असतात छोदली पिल्लं

छोट्यांनो, प्राण्यांची पिल्लं खूप गोंडस असतात. नुकत्याच जन्मलेल्या हत्तीच्या पिल्लाचं वजन जवळपास ११२ किलो तर लांबी ८३ सेंटीमीटरच्या आसपास असते. एकशिंगी गेंड्यांच्या पिल्लाच्या नाकावर लहानपणी शिंग नसतं. पिल्लू मोठे झाल्यावर हे शिंग विकसित होतं. सीलच्या पिल्लाला ‘पप्स’ असं म्हणतात. गंमत म्हणजे ही पिल्लं जन्मल्यावर लगेच पोहू शकतात. पांडाच्या पिल्लांचं वजन खूपच कमी म्हणजे जवळपास १०० ग्रॅमच्या आसपास असतं. कुत्र्याच्या पिल्लांना जन्मल्यानंतर जवळपास दोन आठवडे दिसत नाही तसंच ऐकूही येत नाही.

खादाडी

गरमागरम चीझी राउंड

स्टडी टिप्स

अभ्यासाची शास्त्रीय पद्धत

योगा टाईम

करा हे आसन

बंगाली चित्रपट सृष्टीतील पहिली सुपरस्टार गायिका अभिनेत्री काननदेवी वेगवान गायनशैली असलेली गायिका होती. कानन बाला यांचा जन्म पश्चिम बंगाल येथे एका माहिष्य कुटुंबात झाला होता. त्यांचे वडील रतनचंद्र दास यांचे सोन्याच्या दागिन्यांचे दुकान होते. काननदेवी यांचे शिक्षण कलकत्ता येथील सेंट एग्नेस कॉन्व्हेंट स्कूल मध्ये झाले होते.वडिलांच्या अचानक निधनाने काननदेवी आणि त्यांची आई राजोबाला यांच्यावर स्वतःच्या उदरनिर्वाहाची जबाबदारी आली. त्यांच्या शुमचितक तुलसी बॅनर्जी यांना त्या काळात सिनेसृष्टित काका बाबू म्हणत असत त्यांनी काननदेवी फक्त दहा वर्षाच्या असताना कलकत्ता येथील मदन थिएटरमध्ये करून दिली. तिथे काननदेवी यांना प्रथमच जयदेव(१९२६) या चित्रपटात काम करण्याची संधी मिळाली. त्यानंतर आलेल्या शंकराचार्य या सिनेमापासून त्यांच्या चित्रपटात काम करायची सुरुवात झाली.

हळूहळू काननदेवी यांचा चांगलाच जम बसला. छोट्या वयापासून सुरुवात केलेली ही अभिनेत्री पुढे पहिली सुपरस्टार झाली तिचीच ही अद्भूत कहाणी. चित्रपटसृष्टीत जेव्हा चित्रपटाचे बजेट १५-२० हजार असायचे आणि सिनेमाचे तिकीट सुमारे ३० पैसे होते, त्याकाळात एक सुपरस्टार गायक अभिनेत्री होती जी एका गाण्यासाठी १ लाख रुपये आणि एका चित्रपटासाठी ५ लाख रुपये घेत असे. ती चित्रपटसृष्टीतील पहिली अभिनेत्री होती, जिचे पोस्टर्स रस्त्यावर विकले गेले आणि तिच्या सौंदर्याचे दिवाने असणारे तरुण हे पोस्टर आपल्या रूममधील भिंतीवर लावत असत. भारतीय चित्रपटसृष्टीच्या सुरुवातीच्या गायक तारकांपैकी एक असणाऱ्या आणि बंगाली चित्रपटसृष्टीतून हिंदी चित्रपटसृष्टीत आलेल्या पहिल्या सुपरस्टार काननदेवी यांचा दि. १७ जुलै हा स्मृतिदिनस एवढी प्रसिध्दी मिळाली, हिंदी चित्रपटसृष्टीच्या सुपरस्टार झाल्यात, हॉलिवूडलाही जावून आल्यात तरी कानन देवी यांचा प्रवास सोपा नव्हता. धर्षण लहानपणापासूनच जीवनाच्या पाचवीला पूजला होता. कानन देवी यांचा जन्म २२ एप्रिल १९१६ रोजी पश्चिम बंगालमधील हावडा येथे एका गरीब कुटुंबात झाला. घरच्या गरीबीच्या परिस्थितीमुळे मूळ पालकांनी रतनचंद्र दास आणि राजोबाला या जोडप्याला कानन देवी दत्तक दिल्या. श्रीमंत असणाऱ्या रतनचंद्र यांनी काननदेवींवर खऱ्या मुलीपेक्षा जास्त प्रेम केले. त्यांना आगदी लहान वयातच संगीताचे प्रशिक्षण देण्यास सुरुवात केली. मात्र नशीबाने फार काळ सुख नव्हते. काननदेवी ६ वर्षांच्या असताना त्यांना दत्तक घेणाऱ्या रतनचंद्र यांचे निधन झाले. रतन आणि राजोबाला यांच्याशिवाय त्या घरात कोणीच नव्हते. रतनचे कर्ज फेडण्यासाठी आई राजोबाला यांचे दागिनेही विकले गेले. कुटुंब रस्त्यावर आले होते. घराचे भाडे भरण्यासाठी पैसे नसल्याने राजोबाला व कानन

यांना भाड्याच्या घरातून बाहेर निघावे लागले. राजोबाला ६ वर्षांच्या काननसोबत कोलकात्यातील श्रीमंत लोकांच्या घरात काम करू लागल्या. काननही त्यांना छोट्या छोट्या कामांमध्ये मदत करू लागली. शाळेत जाण्याच्या वयात कानन यांच्या नशिबी नोकऱ्याचे जीणे आले. त्यांच्या परिस्थितीची दया येवून एका नातेवाईकाने त्यांना स्वतःच्या घरी राहण्यास बोलावले. आतातरी दोन घास सुखाचे मिळतील म्हणून दोघी या नातेवाईकाकडे राहण्यास गेल्या पण इथेही दुदैवाने पाठ सोडली नाही. या नातेवाईकाने परिवारातील सदस्य म्हणून नाही तर घरातील कामे करायलाच त्यांना बोलावले होते. तो त्यांना तासनतास त्यांना घरातील काम करायला लावायचा. सोबत दूषणही द्यायचा. या नातेवाईकांचे अत्याचार वाढत होते पण दुसरीकडे आधार नाही म्हणून दोघी त्याच्याकडे रहात होते. पण एक दिवस जेव्हा राजोबाला यांच्या हातून काचेची डिश फुटली तेव्हा अत्याचाराची मर्यादा ओलांडली गेली. प्रतिदिन अपमान सहन करत जगण्यापेक्षा स्वाभिमानाने उपाशी मेलेले चालेल या विचाराने राजोबाला यांनी सात वर्षांच्या काननदेवींना घेऊन नातेवाईकाचे घर सोडले. या घटनेचा काननदेवींच्या मनावर कायमचा ओरखडा उमटला. तिने मनाशी ठरवले की

ती आता कोणाच्या घरात राहणार नाही. हा निर्णय त्यांनी आजीवन अंमलात आणला. पुढे लग्नानंतरही त्या पतीच्या घरी रहायला गेल्या नाही तर त्यांना आपल्या घरी राहण्यास भाग पाडले. ज्या नातेवाईकांनी अपमान केला होता, त्यांना कधीच माफ केले नाही. केवळ आईच्या सांगण्यावरून त्यांना मदत केली. नातेवाईकांचे घर सोडल्यानंतर कानन आणि राजोबाला हावडा येथे परतले. एका वैश्यावस्तीजवळ छोटेसे घर घेवून, छोटी कामे मिळवून उदरनिर्वाह करू लागल्या. या दोघींच्या हलाखीच्या परिस्थितीवर दया येवून त्यांचे नाटकातून अभिनेता काम करणारे कौटुंबिक मित्र तुलसी बॅनर्जी म्हणजे काननदेवींचे काकाबाबू यांनी १० वर्षांच्या काननची मदन थिएटर आणि ज्योती थिएटरमध्ये शिफारस केली. बालपणापासूनच अतिशय सुंदर दिसणाऱ्या व तीक्ष्ण स्मरणशक्ती असणाऱ्या काननदेवींच्या हुशारी आणि सौंदर्याने प्रभावित होऊन मदन मुह्नी स्टुडिओने त्यांना चित्रपटातील भूमिकांसाठी दरमहा ५ रुपये पगार देऊन करारबद्ध केले. जयदेव या चित्रपटात त्यांना छोटीशी भूमिका मिळाली. खरे तर, कानन यांचा करार २५ रुपयांचा होता, परंतु मदन मुह्नीवाले त्यांना फक्त ५ रुपये देत असत. १९२८ - १९३१

यांच्यासोबत काही गाणीही रेकॉर्ड केली. तो काळ चित्रपटसृष्टीत महिलांची मोठी कमतरता असण्याचा होता. तरीही चित्रपटांमध्ये महिलांना कधीही आदराने वागवले जात नसे. कानन देवी परिस्थितीने चित्रपटांमध्ये आल्या होत्या. आपल्या अभिनय गुणांवर त्यांना ओळखही मिळाली, पण आदर मिळाला नाही. दिसायला सुंदर होत्या तरी अनेक दिग्दर्शकांनी त्यांचा अपमान केला परंतु कानन यांनी आत्मसन्मानाशी कधीही तडजोड केली नाही. त्यामुळे अनेक चित्रपट हातातून गेले. काही चित्रपटांचे चित्रीकरण थांबले. कानन बालपणातील आर्थिक अडचणींमुळे कधीही शाळेत जाऊ शकल्या नाहीत, पण चित्रपटसृष्टीत काम सुरू केल्यावर पैसे येताच कानन यांनी इंग्रजी, गणित, इतिहास शिकण्यासाठी एक वैयक्तिक शिक्षक नियुक्त केला. या अभ्यासाच्या जोरावर मग पुढे शंकराचार्य, ऋषि प्रेम, जोरबतर, विष्णू माया, प्रल्हाद यांसारख्या गाजलेल्या चित्रपटात आपल्या स्पष्ट शब्दोच्चार आणि अभिनयाने बंगाली चित्रपटसृष्टीवर अमीट छाप सोडली. काननदेवींचे नाव गाजू लागले होते. त्यांच्या नावाने चित्रपटाला गर्दी होत असे. विशेष म्हणजे विष्णू माया आणि प्रल्हाद या चित्रपटात तर कानन देवींनी चक्रमुख पुरुष भूमिका

साकारल्या होत्या. प्रसिध्दी मिळाल्यावर आपले कानन बाला हे नाव बदलून त्यांनी काननदेवी केले. वयाच्या २१ व्या वर्षापर्यंत आपल्या सौंदर्याने आणि उत्कृष्ट अभिनयाने त्या लोकप्रिय अभिनेत्री म्हणून प्रसिध्द झाल्या होत्या. राधा फिल्म कंपनीसोबत काम करत असताना कानन देवी सुपरस्टार बनल्या होत्या. त्या काळातील आघाडीच्या अभिनेत्रींमध्ये सर्वाधिक मानधन घेणाऱ्यांमध्ये त्यांचे नाव आघाडीवर होते. चित्रपटाचे बजेट १५-२० हजार रुपये आणि तिकीट सुमारे ३० पैसे असताना होते, तेव्हा कानन एका गाण्यासाठी १ लाख रुपये आणि एका चित्रपटासाठी ५ लाख रुपये मानधन घेत असत. त्या काळातील त्या फॅशन आयकॉनही होत्या. चित्रपटांमध्ये कानन देवी यांनी परिधान केलेले कपडे, दागिने त्यांची केशरचना यांची सर्वस्तरातील महिलांकडून अनुकरण केले जात होते. त्या कुठे गेल्या की, त्यांना बघायची इच्छा असलेल्या लोकांची गर्दी जमायची त्यामुळे त्यांना मोठ्या सुरक्षेसह इच्छित स्थळी पोहचावे लागत असे. काननदेवी यांनी त्यांच्या अभिनय कारकिर्दीत, एकूण ५७ चित्रपटांमध्ये काम केले, तर सुमारे ४० गाण्यांना आवाज दिला. चित्रपटसृष्टीतील त्या पहिल्या महिला अभिनेत्री होत्या, ज्यांना पुरुषप्रधान चित्रपट उद्योगात मॅडम संबोधले गेले. पुढे त्यांची प्रतिष्ठा इतकी वाढली की कोलकात्यातील एका कार्यक्रमात त्यांना येताना पाहून राज्याचे राज्यपालही आपली जागा सोडून उभे राहिले.

चित्रपटातील मूक युगा संपल्यानंतर चित्रपट बोलू लागला. या ध्वनीपटांमध्ये काननदेवींना यश गवसले. त्यांच्या अभिनय व गाण्याची चर्चा भारतातच नव्हे, तर हॉलिवूडच्या मासिकातदेखील झळकू लागली. उत्कृष्ट गायनामुळे, त्याकाळातील मेगाफोन या ग्रामोफोन कंपनीने त्यांना गायिका म्हणून नियुक्त केले होते. कानन यांनी भीष्मदेव चॅटर्जी, अनारी दस्तीदार यांसारख्या दिग्गजांकडून संगीताचे प्रशिक्षण घेतले होते. त्या न्यू थिएटर कंपनीच्या आघाडीच्या गायिका झाल्यात, परंतु १९४१ मध्ये कंपनीशी असलेला करार संपुष्टात आणत त्यांनी हिंदी आणि बंगाली चित्रपटांमध्ये काम करण्यास सुरुवात केली. हिंदी चित्रपटसृष्टीतील दिग्गज अभिनेते के. एल. सेहगल, पंकज मलिक, प्रथमेश बरूआ, पहाडी संन्याल, छबी बिस्वास, अशोक कुमार यांच्यासोबतही कानन देवींनी भूमिका केल्यात. जवाब या

चित्रपटातील दुनिया ये दुनिया, है तुफान मेल हे कानन देवींचे गाणे इतके हिट झाले की त्यांनी ते नंतर हॉस्पिटल, बनवल्हा, राजलक्ष्मी या तीन चित्रपटांमध्ये वापरले. १९३० मध्ये काननदेवींच्या आयुष्याला कलाटणी मिळाली. शहर महाविद्यालयाचे प्राचार्य व ब्रह्म समाजाचे नेते हेरंबचंद्र मैत्रा यांचा मुलगा अशोक मैत्रा यांचा वाढदिवस होता. वाढदिवसाच्या पार्टीत अशोक यांनी मित्रांना सांगितले की, अभिनेत्री काननदेवी त्यांना भेटल्या तर आजचा वाढदिवस एक तरुण त्यांच्या घराखाली पडलेला दिसला. त्या खाली आल्या त्यांनी अशोक यांचे डोके मांडीवर घेतले. नशेत असलेल्या अशोक यांना हे स्वप्नच आहे असे वाटल्याने ते तसेच झोपून राहिले. अशा पहिल्याच भेटीने या दोघांमध्ये मैत्री झाली. मैत्रीचे रुपांतर लवकरच प्रेमात झाले. पण लग्नाची वेळ आली तेव्हा कुटुंबाने विरोध केला. ब्राह्मो समाजाच्या प्रमुखाची सिनेमात काम करणारी तरुणी सून होवू शकत नाही. अशोक मैत्रा यांचे वडील हेरंबचंद्र

यांचे निधन झाले, तेव्हा दोघांनी १९४० मध्ये समाजाच्या विरोधात जावून विवाह केला. २५ वर्षीय काननदेवी आणि ३६ वर्षीय अशोक यांच्या विवाहाने कोलकाता शहरात गदारोळ माजला. शहरातील लोकांनी निषेध करण्यास सुरुवात केली. त्याकाळात काननदेवींच्या घराबाहेर रोज निदर्शने होत. काननदेवी जिथे जात तिथे त्यांना विरोधातील घोषणाबाजी सहन करावी लागली. पण त्यांनी चित्रपटांमध्ये काम करणे सुरूच ठेवले. कानन यांची एक झलक पाहण्यासाठी रोज घराबाहेर उभी असणारी गर्दी आता विरोधकांमध्ये बदलली होती. रोजच्या आंदोलनामुळे अस्वस्थ झालेल्या कानन देवींनी सार्वजनिक कार्यक्रमांना जाणे बंद केले आणि नंतर घराबाहेर पडणे बंद केले. लोकांच्या वागण्यात बदल झाला होता. चित्रपटसृष्टीतील सहकारीदेखील यावर टोमणे मारू लागले. कानन यांच्या आटण्यातील तो सर्वात वाईट काळ होता. या सगळ्याचा अशोक यांच्या मनःस्थितीवर वाईट परिणाम झाला. अखेरीस त्यांनी कानन यांनी चित्रपटात काम करू नये असे सुचविले. वयाच्या १० व्या वर्षी चित्रपटांमध्ये काम करण्यास सुरुवात केलेल्या कानन मात्र चित्रपट सोडण्यास तयार नव्हत्या. अखेरीस दोघात भांडणे सुरू झाली. अशोक त्यांना फोनवरही कोणासोबत बोलू देत नव्हते. अखेरीस वैतागून कानन यांनी चित्रपट सोडण्याऐवजी १९४५ मध्ये घटस्फोट घेत अशोक यांच्याशी असलेले संबंध तोडले. मात्र, अशोक यांची आई कुसुम कुमारी मैत्रासोबतचे त्यांचे संबंध अबाधित राहिले. काही वर्षांनंतर कुसुमकुमारी यांनी कानन यांच्या मांडीवरच जीव सोडला.

याच दरम्यान नशीबानेही दगा दिला. 'हॉस्पिटल' (१९४३) आणि 'चंद्रशेखर' (१९४७) हे चित्रपट अपयशी ठरले. अखेर काननदेवी यांनी चित्रपटांतून काही काळ विश्रांती घेण्याचे ठरवले. मात्र समाजात पहिल्यांदा आदर मिळवून देणारे म्हणून अशोक यांचे स्थान त्यांच्या मनात कायम राहिले. १९४७ च्या अखेरीस परदेशी चित्रपटउद्योग समजून घेण्यासाठी काननदेवींनी हॉलिवूडला भेट दिली. येथे क्लास गेबल, स्पेन्सर ट्रेसी, रॉबर्ट टेलर यांसारख्या हॉलिवूडच्या अनेक दिग्गज अभिनेत्यांना भेटण्याची संधी त्यांना मिळाली. परदेशातून परतल्यानंतर, कानन देवींनी स्वतःची निर्मिती संस्था काढून 'दर्पण्णा' (१९५२), 'नब बिधान' (१९५४), 'देबात्रा' (१९५५), 'आशा' (१९५६) आणि 'इंद्रनाथ श्रीकांत ओ अन्रदादीदी' (१९५९) हे चित्रपटांची निर्मिती करण्यासह त्यात अभिनय केला. अभय ओ श्रीकांत (१९६५) हा त्यांचा शेवटचा चित्रपट होता. दरम्यान १९४९ मध्ये काननदेवींनी बंगाल सरकारमध्ये ए. डी. सी. असणाऱ्या हरिदास भट्टाचार्य यांच्याशी लग्न केले. कोलकात्यातील टॉलीगंज येथील शाळेतील एका कार्यक्रमात दोघांची भेट झाली होती. १९४९ मध्ये कानन यांचा मुलगा सिद्धार्थ यांचा जन्म झाला. लग्नानंतर, हरिदास यांनी सरकारी नोकरी सोडली आणि कानन यांच्या निर्मिती संस्थेचे काम पाहण्यास सुरुवात केली. १९५२ पासून त्यांनी चित्रपटांचे दिग्दर्शन करण्यास सुरुवात केली. हरिदास यांनी चित्रपटांचे दिग्दर्शन केले, त्यांचे चित्रपट यशस्वी झाले आणि गाजलेही परंतु त्यांची ओळख नेहमीच काननदेवींचे पती म्हणूनच राहिली. मात्र यामुळे दोघांमध्ये वाद होवू लागले. अखेरीस ४ एप्रिल १९६७ रोजी हरिदासने काननचे घर सोडले मात्र दोघांनी घटस्फोट घेतला नाही. अखेरच्या काळात काननदेवी आजारी पडू लागल्या, तेव्हा हरिदास यांनीच त्यांच्यावर उपचार केले. कानन यांच्या डोळ्यांच्या शस्त्रक्रियेसाठीही त्यांनी मदत केली. कानन सतत आजारी राहू लागल्या अखेरीस १७ जुलै १९९२ ला कोलकाताच्या बेनेव्ह क्लिनिकमध्ये वयाच्या ७६ व्या वर्षी या अभिनेत्रीने या दुनिशेला अलविदा म्हटले. काननदेवींना त्यांच्या कारकिर्दीत देविका राणी आणि रूबी मेयर्स यांच्यानंतर चित्रपटसृष्टीतील सर्वोच्च सन्मान दादासाहेब फाळके पुरस्कार (१९७७) मिळाला. हा पुरस्कार मिळवणाऱ्या कानन देवी या पुरुषप्रधान चित्रपट उद्योगातील तिसऱ्या महिला होत्या. १९४८ मध्ये त्यांना पद्मश्री पुरस्कारानेही सन्मानित करण्यात आले होते. एका बंगाली सुपरस्टार गायिकेने अखेर इतिहास घडविला होता.

नाफा मराठी चित्रपट महोत्सव २०२५उत्सवी वातावरणात संपन्न!

संपूर्ण अमेरिका आणि कॅनडामधील मराठी रसिकांच्या तुडुंब प्रतिसादामुळे नाफा फिल्म फेस्टीव्हल २०२५ कमालीचा यशस्वी झाला. अडीच हजारांहून अधिक प्रेक्षक ‘द कॅलिफोर्निया थिएटर’ मध्ये या महोत्सवाचा आनंद लुटण्यासाठी उपस्थित होते. तीन दिवसांच्या या महोत्सवामुळे मनोरंजनाची दिवाळी साजरी झाल्याची प्रतिक्रिया या महोत्सवाचे आयोजक, नाफाचे संस्थापक अध्यक्ष अभिजीत घोलप यांनी व्यक्त केले.

पहिल्या दिवशी भव्य रॅलमस रेड कार्पेटच्या साथीने फिल्म अवार्ड नाईट रंगली. महाराष्ट्रातून आलेल्या कलावंतांना विविध पुरस्कार देऊन गौरवण्यात आले आणि त्यासोबत अत्यंत मानाचा ‘नाफा जीवन गौरव’ पुरस्कार ज्येष्ठ अभिनेते अमोल पालकरांना देण्यात आला. दुसऱ्या दिवशी मुख्य चित्रपट महोत्सव सुरू झाला तो अभिनेते सचिन खेडेकर यांच्या वैशिष्ट्यपूर्ण भाषणाने. त्यांचं हे भाषण विशेष गाजलं. मराठी चित्रपटसृष्टीची सध्याची अवस्था अशी का आहे? मराठी चित्रपटांबद्दल का ओरड सुरू आहे? मराठी चित्रपट चालत नाहीत याला कोण जबाबदार आहे, अशा प्रश्नांचा वेध घेताना त्यांनी रोखटोक्त मत परखडपणे मांडली. गेल्या काही वर्षांत मराठी चित्रपट न चालण्याची कारणं त्यांनी आकडेवारीसह मांडली. या परिस्थितीतून बाहेर पडण्यासाठी ‘नाफा’ सारखी संस्था कसा पुढाकार घेऊ शकते, नेमकं काय काम होणं गरजेचं आहे, याबद्दलही ते सविस्तर बोलले.

दिग्पाल लांजेकर दिग्दर्शित ‘संत ज्ञानेश्वरांची मुक्ताई’ आणि गजेंद्र अहिरे दिग्दर्शित ‘स्नोफ्लॉवर’ या चित्रपटांचं स्क्रीनिंग आणि त्यासोबतच ‘नाफा’ ची निर्मिती असलेल्या तीन शॉर्टफिल्मसाठी दाखवण्यात आल्या. सोबत सोनाली कुलकर्णी, स्वप्नील जोशी आणि वैदेही परशुरामी यांच्यासाठी खास ‘मीट अँड ग्रीट’ आयोजित करण्यात आलं होतं, ज्याला प्रेक्षकांचा उत्स्फूर्त प्रतिसाद लाभला. वर्कशॉप्सच्या माध्यमातून प्रेक्षकांना आणि कलाकारांना थेट संवादाची संधी मिळाली. अश्विनी भावे, अवधूत गुप्ते यांनी त्यांच्या अनुभवांवर आधारित सत्रं घेतली, तर प्रसाद फणसे आणि रोहन फणसे यांनी डबिंगसंदर्भात खास वर्कशॉप घेतलं, जे सहभागींसाठी अतिशय माहितीपूर्ण ठरलं. विशेष म्हणजे अमोल पालेकर यांचं आत्मचरित्र ऐवज आणि त्याचं इंग्रजी भाषांतर यांचं अमेरिकेतील

प्रकाशन नाफाच्या मंचावर पार पडलं. प्रकाशनानंतर विक्रम वाटवे यांनी अमोल पालेकर आणि संध्या गोखले यांची मुलाखत घेतली. या मुलाखतीसाठी अमेरिकेचा क्रिकेटपटू सौरभ नेत्रावळकर खास उपस्थित होता. ‘नाफा फिल्म फेस्टिव्हल’च्या दुसऱ्या दिवशीची सुरुवात झाली एका खास सन्मानाने, अमेरिकेच्या संसदेने ‘नाफा’ला दिलेलं मानपत्र, श्री ठाणेदार यांनी ‘नाफा’च्या मंचावर अभिजीत घोलप यांना प्रदान केलं. यानंतर तीन नव्या शॉर्टफिल्मसचं स्क्रीनिंग पार पडलं आणि आदल्या दिवशी दाखवलेल्या तीन शॉर्टफिल्मसचे दिग्दर्शक श्रीमिरजकर (योगायोग), हर्ष महाडेश्वर (सबमिशन), संदीप करंजकर(द गर्ल विथ रेड हॅट) यांच्यासोबत डॉ. गौरी घोलप यांनी संवाद साधला. त्यानंतर बेस्ट शॉर्टफिल्म (डम्पयार्ड), दुर्वा नांदापूरकर (बेस्ट स्क्रीन

प्ले-भंगी), भूषण पाल (बेस्ट सिनेमेटोग्राफी- डम्पयार्ड) रुचिर कुलकर्णी(बेस्ट एडिटिंग - चॅंजिंग रुम), प्रफुल्ला खारकर (विशेष उल्लेखनीय - बिर्याणी), गार्गी खोडे (विशेष उल्लेखनीय - सबमिशन) या स्टुडेंट संपटीट विभागातील शॉर्ट फिल्मसा पुरस्कार प्रदान करण्यात आले.

त्यानंतर अनिल भालेराव दिग्दर्शित छबिला आणि निखिल महाजन दिग्दर्शित ‘रवसाहेब’ या चित्रपटाचं स्क्रीनिंग झालं. सोनाली कुलकर्णी, स्वप्नील जोशी, सचिन खेडेकर, डॉ. मोहन आगाशे यांच्या मास्टर क्लासेसला रसिक प्रेक्षकांनी सखोल दाद दिली.

यानंतर झालेल्या पॅनल डिस्कशनमध्ये मराठी सिनेमा वर्तमान, भवितव्य आणि वाटचाल या विषयांवर मधुर भांडारकर, अवधूत गुप्ते, डॉ. मोहन आगाशे, गजेंद्र अहिरे, स्वप्नील जोशी, सोनाली कुलकर्णी , आदिनाथ कोठारे यांनी आपली मतं मांडली या पॅनल डिस्कशनचे सूत्रसंचालन वैदेही परशुरामी हिने केले.

क्लोजिंग सेरेमनीच्यावेळी नाफा अध्यक्ष अभिजीत घोलप, अर्चना सराफ, रिया ठोसर, अनुप निमकर, लक्ष्मण आपटे, वृषाली मालपेकर, मानसी देवळेकर आणि इतर सर्व नाफा सदस्यांनी प्रेक्षकांशी हितगुप्त केले. अभिजीत घोलप यांनी पुढील वर्षीच्या नाफामध्ये काय नवं असेल, कोणते नवे देश गाठायचे आहेत, आणि या उपक्रमाचं पुढचं पाऊल काय असावं, याविषयी माहिती दिली.

✽✽